

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Ιουνίου 2014

για την κοινοποίηση τρίτης χώρας που η Επιτροπή θεωρεί πιθανό να χαρακτηριστεί ως μη συνεργαζόμενη τρίτη χώρα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας

(2014/C 185/03)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, τροποποίησης των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1936/2001 και (ΕΚ) αριθ. 601/2004 και κατάργησης των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1093/94 και (ΕΚ) αριθ. 1447/1999⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 32,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου (κανονισμός ΠΛΑ) θεσπίζεται το ενωσιακό σύστημα πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας.
- (2) Το κεφάλαιο VI του κανονισμού ΠΛΑ προβλέπει τη διαδικασία σχετικά με τον χαρακτηρισμό των μη συνεργαζόμενων τρίτων χωρών, τις διαδικασίες όσον αφορά τις χώρες που έχουν χαρακτηριστεί ως μη συνεργαζόμενες τρίτες χώρες, την κατάρτιση καταλόγου μη συνεργαζόμενων τρίτων χωρών, τη διαγραφή από τον κατάλογο των μη συνεργαζόμενων τρίτων χωρών, τη δημοσίευση του καταλόγου αυτού και την ενδεχόμενη λήψη επειγόντων μέτρων.
- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού ΠΛΑ, η Επιτροπή οφείλει να ενημερώσει τις οικείες τρίτες χώρες για το ενδεχόμενο να χαρακτηριστούν ως μη συνεργαζόμενες τρίτες χώρες. Η ενημέρωση αυτή έχει προκαταρκτικό χαρακτήρα. Η κοινοποίηση σε τρίτες χώρες όσον αφορά το ενδεχόμενο να χαρακτηριστούν ως μη συνεργαζόμενες χώρες βασίζεται στα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο 31 του κανονισμού ΠΛΑ. Επιπλέον, η Επιτροπή πρέπει να κινήσει όλες τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 32 σχετικά με αυτές τις χώρες. Ειδικότερα, η Επιτροπή πρέπει να συμπεριλάβει στη σχετική κοινοποίηση πληροφορίες σχετικά με τα ουσιαστικά γεγονότα και τις εκτιμήσεις που αποτελούν τη βάση για τον χαρακτηρισμό αυτό, τη δυνατότητα των χωρών να απαντήσουν και να υποβάλουν στοιχεία με βάση τα οποία δεν αποδέχονται τον χαρακτηρισμό ή, κατά περίπτωση, σχέδιο δράσης για βελτίωση και τα μέτρα που έχουν ληφθεί για να διορθωθεί η κατάσταση. Η Επιτροπή οφείλει να παράσχει στις οικείες τρίτες χώρες τον απαιτούμενο χρόνο για να απαντήσουν στην κοινοποίηση και εύλογη προθεσμία για τη διόρθωση της κατάστασης.
- (4) Σύμφωνα με το άρθρο 31 του κανονισμού ΠΛΑ, η Επιτροπή δύναται να κατονομάζει τις τρίτες χώρες που θεωρεί ως μη συνεργαζόμενες στην καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας. Ως μη συνεργαζόμενη χαρακτηρίζεται η τρίτη χώρα που δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της δυνάμει του διεθνούς δικαίου ως κράτος σημαίας, κράτος λιμένος, παράκτιο κράτος ή κράτος αγοράς, με συνέπεια να μην λαμβάνει μέτρα για την πρόληψη, την αποτροπή και την εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας.
- (5) Ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως μη συνεργαζόμενης βασίζεται στην εξέταση όλων των στοιχείων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 31 παράγραφος 2 του κανονισμού ΠΛΑ.
- (6) Σύμφωνα με το άρθρο 33 του κανονισμού ΠΛΑ, το Συμβούλιο δύναται να καταρτίζει κατάλογο μη συνεργαζόμενων χωρών. Τα μέτρα που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 38 του κανονισμού ΠΛΑ εφαρμόζονται για τις χώρες αυτές.
- (7) Βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 1 του κανονισμού ΠΛΑ, οι τρίτες χώρες με την ιδιότητα του κράτους σημαίας οφείλουν να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα συστήματα εφαρμογής, ελέγχου και επιβολής των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων και των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης με τα οποία πρέπει να συμμορφώνονται τα αλιευτικά τους σκάφη.
- (8) Βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 4 του κανονισμού ΠΛΑ, η Επιτροπή οφείλει να συνεργάζεται στον διοικητικό τομέα με τρίτες χώρες σε τομείς που αφορούν την εφαρμογή του κανονισμού.

⁽¹⁾ EE L 286 της 29.10.2008, σ. 1.

2. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙΝΩΝ

- (9) Σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού ΠΛΑ, η κοινοποίηση που υπέβαλε η Δημοκρατία των Φιλιππίνων (εφεξής «Φιλιππίνες») με την ιδιότητα του κράτους σημαίας έγινε δεκτή από την Επιτροπή με ισχύ από τις 15 Ιανουαρίου 2010.
- (10) Από τις 23 έως τις 27 Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας (EFCA) πραγματοποίησε αποστολή στις Φιλιππίνες στο πλαίσιο της διοικητικής συνεργασίας που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 4 του κανονισμού ΠΛΑ.
- (11) Στόχος της αποστολής ήταν η επαλήθευση των στοιχείων σχετικά με το σύστημα των Φιλιππίνων για την εφαρμογή, τον έλεγχο και την επιβολή των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων και των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης με τα οποία πρέπει να συμμορφώνονται τα αλιευτικά τους σκάφη, μέτρων που έλαβαν οι Φιλιππίνες για να εφαρμόσουν τις υποχρεώσεις τους σε ό,τι αφορά την καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας και να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις και τα ζητήματα που αφορούν την εφαρμογή του ενωσιακού συστήματος πιστοποίησης αλιευμάτων.
- (12) Οι Φιλιππίνες υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες στις 3 Φεβρουαρίου 2012.
- (13) Η τελική έκθεση της αποστολής διαβιβάστηκε στις Φιλιππίνες στις 21 Φεβρουαρίου 2012.
- (14) Οι παρατηρήσεις των Φιλιππίνων σχετικά με την τελική έκθεση της αποστολής ελήφθησαν στις 24 Μαρτίου 2012.
- (15) Σε μεταγενέστερο στάδιο η Επιτροπή πραγματοποίησε άλλη μία αποστολή στις Φιλιππίνες (από τις 25 έως τις 27 Ιουνίου 2012) προκειμένου να εξετάσει τη συνέχεια που δόθηκε στις δράσεις οι οποίες ανελήφθησαν κατά την πρώτη αποστολή.
- (16) Στις 28 Ιουνίου 2012 η Επιτροπή υπέβαλε στις Φιλιππίνες γραπτές παρατηρήσεις σχετικά με το σχέδιό τους για την αντιμετώπιση των ζητημάτων της ΠΛΑ αλιείας.
- (17) Οι Φιλιππίνες υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες στις 4 Οκτωβρίου 2012, στις 12 Δεκεμβρίου 2012 και στις 14 Φεβρουαρίου 2013.
- (18) Στις 8 Φεβρουαρίου 2013 διεξήχθη βιντεοδιάσκεψη μεταξύ των Φιλιππίνων και των υπηρεσιών της Επιτροπής.
- (19) Οι Φιλιππίνες υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες στις 22 Απριλίου 2013.
- (20) Στις 25 Απριλίου 2013 διεξήχθη στις Βρυξέλλες συνεδρίαση τεχνικού χαρακτήρα, στο πλαίσιο της οποίας οι Φιλιππίνες υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες.
- (21) Στις 11 Ιουνίου 2013 διεξήχθη στις Βρυξέλλες μία ακόμη συνεδρίαση μεταξύ των Φιλιππίνων και των υπηρεσιών της Επιτροπής.
- (22) Οι Φιλιππίνες υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες στις 14 Ιουνίου 2013. Με την υποβολή των εν λόγω πληροφοριών οι αρχές των Φιλιππίνων ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με τη σημειωθείσα πρόοδος όσον αφορά το σχέδιο δράσης τους για την αντιμετώπιση των ζητημάτων ΠΛΑ αλιείας και υπέβαλαν το προσχέδιο του εθνικού σχεδίου δράσης για την ΠΛΑ αλιεία και τα αρχικά νομοσχέδια για την αναθεώρηση του νόμου περί αλιείας.
- (23) Η Επιτροπή, με τη συνδρομή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας (EFCA), και κατόπιν αιτήματος των αρχών των Φιλιππίνων, διοργάνωσε σεμινάριο ανάπτυξης ικανοτήτων στη Μανίλα από τις 22 έως τις 26 Ιουλίου 2013, το οποίο επικεντρώθηκε στα μέτρα του κράτους λιμένος και την ανάλυση κινδύνων.
- (24) Οι Φιλιππίνες υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες στις 11 Νοεμβρίου 2013.
- (25) Στις 22 Νοεμβρίου 2013 πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες συνεδρίαση μεταξύ των Φιλιππίνων και των υπηρεσιών της Επιτροπής.

- (26) Τον Δεκέμβριο του 2013 η Επιτροπή ενημερώθηκε από τις αρχές των Φιλιππινών ότι υπεγράφη το εκτελεστικό διάταγμα για την έγκριση του εθνικού σχεδίου δράσης για την ΠΛΑ αλιεία. Επιπλέον, οι αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή το μνημόνιο συμφωνίας που υπεγράφη στις 9 Δεκεμβρίου 2013, με το οποίο συγκροτήθηκε μεικτή επιτροπή συνεργασίας για την αλιεία μεταξύ των αρχών των Φιλιππινών και της Παπουασίας-Νέας Γουινέας.
- (27) Τον Φεβρουάριο του 2014 η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις οι οποίες περιλάμβαναν ειδικότερα το εθνικό σχέδιο δράσης για την ΠΛΑ αλιεία, το νέο σχέδιο για την αναθεώρηση του νόμου περί αλιείας και το σχέδιο κανονισμού σχετικά με την ιχνηλασιμότητα. Το σχέδιο νόμου περί αλιείας είχε κατατεθεί στη Γερουσία και στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Φιλιππινών.
- (28) Στις 5 Μαρτίου 2014 πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες συνεδρίαση μεταξύ των Φιλιππινών και των υπηρεσιών της Επιτροπής. Οι Φιλιππίνες υπέβαλαν συμπληρωματικές πληροφορίες στις 25 Μαρτίου 2014, στις 3 Μαΐου 2014 και στις 15 Μαΐου 2014.
- (29) Μέσω των ανταλλαγών που περιγράφονται ανωτέρω, οι Φιλιππίνες υιοθέτησαν μια εποικοδομητική προσέγγιση όσον αφορά τη συνεργασία με την Επιτροπή. Σημειώθηκε, μάλιστα, σημαντική πρόοδος ως προς την αντιμετώπιση των κύριων προκλήσεων που προσδιορίστηκαν κατά τις επιτόπιες αποστολές. Εντούτοις, εξακολουθεί να υφίσταται σειρά ελλείψεων οι οποίες δεν έχουν αντιμετωπιστεί πλήρως.
- (30) Οι Φιλιππίνες είναι μέλος της Επιτροπής Αλιείας Δυτικού και Κεντρικού Ειρηνικού (WCPFC), της Διεθνούς Επιτροπής για τη Διατήρηση των Θυννοειδών του Ατλαντικού (ICCAT) και της επιτροπής διαχείρισης της Αλιείας Τόνου του Ινδικού Ωκεανού (IOTC). Οι Φιλιππίνες είναι επίσης συνεργαζόμενο μη συμβαλλόμενο μέλος της Επιτροπής Διατήρησης του Τόνου του Νοτίου Ημισφαιρίου (CCSBT). Ακόμη, οι Φιλιππίνες έχουν κυρώσει τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) του 1982.
- (31) Για να αξιολογήσει τη συμμόρφωση των Φιλιππινών με τις διεθνείς υποχρεώσεις τους ως κράτους σημαίας, κράτους λιμένος, παράκτιου κράτους ή κράτους αγοράς, οι οποίες καθορίζονται στις διεθνείς συμφωνίες που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 30 και θεσμοθετούνται από τις σχετικές περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ) που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 30, η Επιτροπή αναζήτησε και ανέλυσε όλα τα στοιχεία που θεώρησε απαραίτητα για τον σκοπό του εγχειρήματός της.
- (32) Η Επιτροπή χρησιμοποίησε στοιχεία από τα διαθέσιμα δεδομένα που δημοσιεύουν οι σχετικές ΠΟΔΑ, καθώς επίσης και δημοσιευμένες πληροφορίες.

3. ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙΝΩΝ ΩΣ ΜΗ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

- (33) Σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 3 του κανονισμού ΠΛΑ η Επιτροπή ανέλυσε τις υποχρεώσεις που υπέχουν οι Φιλιππίνες ως κράτος σημαίας, κράτος λιμένα, παράκτιο κράτος ή κράτος αγοράς. Για τους σκοπούς της επισκόπησης αυτής, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις παραμέτρους που παρατίθενται στο άρθρο 31 παράγραφος 4 έως 7 του κανονισμού ΠΛΑ.

3.1. Επαναλαμβανόμενη ΠΛΑ αλιεία και εμπορικές ροές προϊόντων ΠΛΑ αλιείας (άρθρο 31 παράγραφος 4 του κανονισμού ΠΛΑ)

- (34) Όσον αφορά τα σκάφη ΠΛΑ αλιείας που φέρουν τη σημαία των Φιλιππινών, σύμφωνα με τα στοιχεία των καταλόγων σκαφών των ΠΟΔΑ, δεν περιλαμβάνονται τέτοια σκάφη ούτε σε προσωρινούς ούτε σε τελικούς καταλόγους σκαφών ΠΛΑ αλιείας, ενώ δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για παλαιότερες περιπτώσεις ΠΛΑ αλιείας από σκάφη με σημαία των Φιλιππινών, τα οποία να δίνουν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αναλύσει τις επιδόσεις των Φιλιππινών σε ό,τι αφορά τις επαναλαμβανόμενες ΠΛΑ αλιευτικές δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 4 στοιχείο α).
- (35) Σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 4 στοιχείο β), η Επιτροπή εξέτασε επίσης τα μέτρα που έλαβαν οι Φιλιππίνες όσον αφορά την πρόσβαση αλιευτικών προϊόντων που προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία στην αγορά τους.
- (36) Η Επιτροπή θεωρεί, βάσει αξιολόγησης όλων των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της, ότι οι Φιλιππίνες δεν μπορούν να διασφαλίσουν ότι τα αλιευτικά προϊόντα που εισέρχονται στις Φιλιππίνες ή σε εργοστάσια μεταποίησης με έδρα τις Φιλιππίνες δεν προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία. Αυτό οφείλεται σε συστημικά προβλήματα που υπονομεύουν τη δυνατότητα εντοπισμού των αλιευμάτων από τις αρχές των Φιλιππινών λόγω έλλειψης διαθέσιμων επίσημων στοιχείων σχετικά με τα αλιεύματα που εκφορτώνονται, εισάγονται ή/και μεταποιούνται. Τα κύρια στοιχεία στα οποία βασίζεται η αξιολόγηση της Επιτροπής συνοψίζονται κατωτέρω.

- (37) Οι Φιλιππίνες διαθέτουν μεγάλο αλιευτικό στόλο ο οποίος επιδίδεται σε αλιεία ιχθύων σε ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους, καθώς και στην ανοικτή θάλασσα και στα ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία άλλων κρατών. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν κατά την πρώτη αποστολή της Επιτροπής το 2012 και με δημοσιευμένα στοιχεία, ο στόλος αριθμούσε περίπου 9 300 εμπορικά αλιευτικά σκάφη και περίπου 470 000 σκάφη τύπου «banca» (μικρά αλιευτικά σκάφη για αλιεία μικρής κλίμακας)⁽²⁾. Οι αλιείς μικρής κλίμακας δεν δραστηριοποιούνται σε ύδατα πέραν της εθνικής δικαιοδοσίας και τα αλιεύματά τους εξάγονται, τουλάχιστον εν μέρει, στην ΕΕ. Οι Φιλιππίνες διαθέτουν σημαντικό στόλο μεγάλων αποστάσεων ο οποίος περιλαμβάνει, σύμφωνα με στοιχεία του Μαρτίου του 2014, 68 σκάφη αλιείας τόνου («θυναλιευτικά») τα οποία είναι καταχωρισμένα στον κατάλογο αδειοδοτημένων αλιευτικών σκαφών της ΙΟΤC και 18 θυναλιευτικά τα οποία είναι καταχωρισμένα στον κατάλογο αδειοδοτημένων αλιευτικών σκαφών της ICCAT. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που υπέβαλαν οι Φιλιππίνες στις ετήσιες εκθέσεις τους για την αλιεία του 2012 και του 2013 προς την WCPFC, η χώρα διέθετε 622 αλιευτικά σκάφη (συμπεριλαμβανομένων σκαφών μεταφοράς) τα οποία ήταν καταχωρισμένα την 1η Ιουλίου 2012 και 722 αλιευτικά σκάφη τα οποία ήταν καταχωρισμένα στις 11 Ιουνίου 2013 στην εν λόγω ΠΟΔΑ⁽³⁾. Τα σκάφη των Φιλιππινών δραστηριοποιούνται κυρίως στην αλιεία τόνου. Στα ετήσια στοιχεία αλιευμάτων τόνου που υποβάλλουν οι Φιλιππίνες περιλαμβάνονται όλα τα αλιεύματα τόνου που εκφορτώνονται σε λιμένες των Φιλιππινών, ανεξαρτήτως του τύπου αλιεύσεώς τους και δεν γίνεται διάκριση των εν λόγω αλιευμάτων ανάλογα με την προέλευσή τους ούτε ανάλογα με τη σημαία του αλιευτικού σκάφους. Το γεγονός αυτό δημιουργεί αμφιβολίες σχετικά με την ικανότητα αποτελεσματικού εντοπισμού των εν λόγω αλιευμάτων, όπως εξηγείται περαιτέρω στις αιτιολογικές σκέψεις 46 έως 55.
- (38) Με βάση τα στοιχεία που παρασχέθηκαν από την Υπηρεσία αλιευτικών και υδρόβιων πόρων των Φιλιππινών (BFAR), οι συνήθεις διεθνείς περιοχές αλιείας των σκαφών των Φιλιππινών είναι οι εξής: η Θάλασσα της Κελέβης, τα ύδατα της Ινδονησίας, τα ύδατα της Μαλαισίας, τα ύδατα του Παλάου, της Παπούασις - Νέας Γουινέας, του Δυτικού Ειρηνικού και οι ζώνες της ICCAT και της ΙΟΤC. Οι Φιλιππίνες έχουν συνάψει αλιευτικές συμφωνίες με την Παπούασις - Νέα Γουινέα, το Κιριμπάτι και τις Νήσους Σολομώντος. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν κατά τη συνεδρίαση της 5ης Μαρτίου 2014, τα περισσότερα αλιευτικά σκάφη (γρι-γρι) δραστηριοποιούνται στα ύδατα της Παπούασις - Νέας Γουινέας (46) και στους θύλακες ανοικτής θάλασσας της WCPFC (33). Μέχρι στιγμής, μόνο δύο αλιευτικά σκάφη δραστηριοποιούνται στις Νήσους Σολομώντος. Τα αλιεύματα που εκφορτώνονται στην Παπούασις - Νέα Γουινέα διοχετεύονται επίσης στην αγορά της ΕΕ (κονσερβοποιημένος τόνος). Επιπλέον, βάσει στοιχείων του Μαρτίου 2014, έξι ενεργά σκάφη των Φιλιππινών δραστηριοποιούνται στη ζώνη της ΙΟΤC και οκτώ στη ζώνη της ICCAT. Τα μόνα ξένα ναυλωμένα σκάφη είναι αλιευτικά σκάφη μεταφοράς και δραστηριοποιούνται αποκλειστικά στη ζώνη της WCPFC. Για την ακρίβεια, επί του παρόντος δεν επιτρέπεται σε ξένα αλιευτικά σκάφη να αλιεύουν στην αποκλειστική οικονομική ζώνη (ΑΟΖ) των Φιλιππινών.
- (39) Η σύνθεση του στόλου των Φιλιππινών, σε συνδυασμό με τις ποικίλες πηγές των αλιευτικών προϊόντων που εισέρχονται στην αλυσίδα εφοδιασμού και με ένα ανεπαρκές σύστημα ιχνηλασιμότητας, συνεπάγονται σαφή κίνδυνο πρόσβασης προϊόντων ΠΛΑ αλιείας στην αγορά των Φιλιππινών.
- (40) Λαμβάνοντας υπόψη τη βιομηχανία μεταποίησης τόνου στις Φιλιππίνες, η Επιτροπή ανέλυσε την κατάσταση όσον αφορά τις δραστηριότητες του εν λόγω κλάδου και τον αντίκτυπο που ενδέχεται να έχουν οι δραστηριότητες αυτές στην πρόσβαση αλιευτικών προϊόντων που προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία στην αγορά τους.
- (41) Στο διεθνές σχέδιο δράσης για την πρόληψη, την αποτροπή και την εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (IPOA IUU) παρέχεται καθοδήγηση σχετικά με διεθνώς συμφωνηθέντα μέτρα που αφορούν την αγορά για τη στήριξη της μείωσης ή της εξάλειψης του εμπορίου ιχθύων και προϊόντων ιχθύων που προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία, ενώ επίσης αναφέρεται, στο σημείο 71, ότι τα κράτη θα πρέπει να λάβουν μέτρα για τη βελτίωση της διαφάνειας των αγορών τους ώστε να είναι δυνατή η ιχνηλασιμότητα των ιχθύων ή των προϊόντων ιχθύων. Ομοίως, στον κώδικα δεοντολογίας για υπεύθυνη αλιεία του FAO περιγράφονται, ιδίως στο άρθρο 11, ορθές πρακτικές για τις δραστηριότητες που έπονται της αλιεύσεώς και για το υπεύθυνο διεθνές εμπόριο. Στο άρθρο 11 παράγραφος 1 σημείο 11 ζητείται από τα κράτη να διασφαλίσουν ότι το διεθνές και εγχώριο εμπόριο ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων διεξάγεται σύμφωνα με ορθές πρακτικές διατήρησης και διαχείρισης μέσω βελτίωσης του εντοπισμού της προέλευσης των ιχθύων και των αλιευτικών προϊόντων.
- (42) Τα εργοστάσια μεταποίησης παραλαμβάνουν τις πρώτες ύλες τους από σκάφη που φέρουν τη σημαία των Φιλιππινών και τα οποία δραστηριοποιούνται στα ύδατα που υπάγονται στην εθνική δικαιοδοσία των Φιλιππινών, στην ανοικτή θάλασσα και σε ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία τρίτων κρατών, καθώς και από σκάφη με ξένη σημαία τα οποία εκφορτώνουν αλιεύματα στις Φιλιππίνες και από εισαγωγές.

(2) Όπως αναφέρεται από το Υπουργείο Γεωργίας – Υπηρεσία αλιευτικών και υδρόβιων πόρων, Χαρακτηριστικά της αλιείας των Φιλιππινών 2011, [http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20\(Final\)%20\(4\).pdf](http://www.bfar.da.gov.ph/pages/AboutUs/maintabs/publications/pdf%20files/2011%20Fisheries%20Profile%20(Final)%20(4).pdf)

(3) <http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Rev-2.pdf>
<http://www.wcpfc.int/system/files/AR-CCM-19-Philippines-Part-1.pdf>

- (43) Ορισμένα από τα σκάφη που εκφορτώνουν αλιεύματα στις Φιλιππίνες φέρουν τις σημαίες της Κορέας και της Παπούασις - Νέας Γουινέας. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι η Κορέα ενημερώθηκε από την Επιτροπή στις 26 Νοεμβρίου 2013⁽⁴⁾ ότι θεωρείται πιθανό να χαρακτηριστεί ως μη συνεργαζόμενη τρίτη χώρα δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, ενώ και η Παπούασις - Νέα Γουινέα ενημερώθηκε από την Επιτροπή κατά την ίδια ημερομηνία που ενημερώθηκαν οι Φιλιππίνες. Τα αλιεύματα προέρχονται επίσης από φιλιππινέζικες αλιευτικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Παπούασις - Νέα Γουινέα⁽⁵⁾.
- (44) Επιπλέον, οι ιχθύες που εισάγονται και μεταποιούνται στις Φιλιππίνες μπορεί να προέρχονται από τρίτες χώρες, μεταξύ άλλων και από χώρες που δεν έχουν κοινοποιηθεί από την Επιτροπή, όπως το Βανουάτου, το Κιριμπάτι και οι Ομόσπονδες Πολιτείες της Μικρονησίας⁽⁶⁾. Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι το Βανουάτου, το Κιριμπάτι και οι Ομόσπονδες Πολιτείες της Μικρονησίας δεν μπορούν να εξάγουν αλιευτικά προϊόντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς οι κοινοποιήσεις που έχουν υποβάλει με την ιδιότητα κράτους σημαίας σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού ΠΛΑ δεν έχουν γίνει δεκτές από την Επιτροπή.
- (45) Σύμφωνα με τις βασικές αρχές του άρθρου 11 παράγραφος 1 σημείο 11 του κώδικα δεοντολογίας για υπεύθυνη αλιεία του FAO, οι Φιλιππίνες θα έπρεπε να είναι σε θέση να παρακολουθούν την προέλευση των ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων και, κατά συνέπεια, να εγγυώνται ότι δεν εξάγονται προς την ΕΕ αλιεύματα που δεν συμμορφώνονται με τους σχετικούς κανόνες. Ωστόσο, οι Φιλιππίνες δεν εφαρμόζουν το σύστημα ιχνηλασιμότητας που είναι απαραίτητο για την αποτροπή εισαγωγών και επανεξαγωγών πρώτων υλών και προϊόντων ιχθύων από μη κοινοποιηθείσες χώρες και χώρες που έχουν χαρακτηριστεί ως μη συνεργαζόμενες χώρες με την ΕΕ. Ένα λειτουργικό σύστημα ιχνηλασιμότητας είναι όντως απαραίτητο από το στάδιο της εκφόρτωσης μέχρι το στάδιο της εξαγωγής, ή από το στάδιο της εισαγωγής μέχρι τη μετέπειτα εξαγωγή. Ωστόσο, δεν εφαρμόζεται τέτοιο σύστημα στις Φιλιππίνες και η έλλειψη ελέγχου και παρακολούθησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων, και ειδικότερα της εκφόρτωσης, η ανεπάρκεια επιθεωρήσεων εν πλω και σε λιμένες, καθώς και η έλλειψη ελέγχων στα ημερολόγια αλιείας συνεπάγονται ότι τα προϊόντα ΠΛΑ αλιείας ενδέχεται να έχουν εύκολη πρόσβαση στις Φιλιππίνες, αλλά και στην αγορά της ΕΕ. Επιπλέον, αποτελεί συνήδη επιχειρηματική πρακτική τα αλιεύματα που προέρχονται από σκάφη με σημαία Φιλιππινών να αλιεύονται στα ύδατα τρίτων χωρών και εν συνεχεία είτε να εκφορτώνονται σε τρίτες χώρες για περαιτέρω μεταποίηση είτε να μεταφορτώνονται στα ύδατα τρίτων χωρών και κατόπιν να αποστέλλονται για περαιτέρω μεταποίηση σε άλλη χώρα. Επομένως, πολλές επικίνδυνες συναλλαγές λαμβάνουν χώρα εκτός των υδάτων των Φιλιππινών. Οι αρχές των Φιλιππινών καλούνται να αναλαμβάνουν την πλήρη ευθύνη για τα σκάφη τους σύμφωνα με το άρθρο 94 της UNCLOS. Ωστόσο, οι Φιλιππίνες δεν εφαρμόζουν κανένα αναγκαίο μέτρο για να διασφαλίσουν ότι οι αρχές ελέγχουν το αληθές των πληροφοριών και την ιχνηλασιμότητα των συναλλαγών που σχετίζονται με τις δραστηριότητες των σκαφών τους.
- (46) Οι Φιλιππίνες εξέδωσαν το διοικητικό διάταγμα περί αλιείας αριθ. 241 σχετικά με την εφαρμογή του συστήματος παρακολούθησης σκαφών (VMS) στην ανοικτή θάλασσα. Εντούτοις, οι Φιλιππίνες δεν διαθέτουν επιχειρησιακή πρόσβαση στις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με το στίγμα ή τις δραστηριότητες ορισμένων εκ των σκαφών τους που δραστηριοποιούνται σε ύδατα τρίτων χωρών, όπως της Παπούασις-Νέας Γουινέας. Το γεγονός αυτό υπονομεύει την ικανότητα των Φιλιππινών να αναλαμβάνουν πλήρως τις ευθύνες τους ως κράτος σημαίας σε ό,τι αφορά την ορθή έκδοση πιστοποιητικών αλιευμάτων. Στην ενότητα 3.2 επιχειρείται λεπτομερέστερη ανάλυση των προβλημάτων που σχετίζονται με την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την εποπτεία.
- (47) Παρότι οι δηλώσεις εκφόρτωσης είναι εξαιρετικά σημαντικές για την ιχνηλασιμότητα ούτως ώστε να διασφαλίζεται ο έλεγχος και, ως εκ τούτου, να παρακολουθούνται οι εισροές και εκροές των επιχειρήσεων, οι εν λόγω δηλώσεις δεν χρησιμοποιούνται για όλα τα αλιεύματα που εκφορτώνονται στις Φιλιππίνες. Για να θεωρηθεί απολύτως αξιόπιστο το περιεχόμενο ενός τέτοιου εγγράφου (ως προς τις ποσότητες και τα είδη των αλιευθέντων ιχθύων) πρέπει να ελέγχεται και να επιβεβαιώνεται από ανεξάρτητη αρχή· δεν αρκεί να βασίζεται κανείς στα αριθμητικά στοιχεία που παρέχονται από την επιχείρηση, όπως συμβαίνει σε πολλές περιπτώσεις στις Φιλιππίνες. Επίσης, για την αποτελεσματική παρακολούθηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, η συμπλήρωση δηλώσεων εκφόρτωσης από τα αλιευτικά σκάφη θα πρέπει να είναι υποχρεωτική οπουδήποτε και αν εκφορτώνουν τα αλιεύματά τους, ενώ επί του παρόντος η υποχρέωση αυτή ισχύει μόνο για τις εκφορτώσεις στις Φιλιππίνες. Οι αρχές των Φιλιππινών δεν έχουν εφαρμόσει καμία συνεκτική δέσμη μέτρων σχετικά με τους ελέγχους εγγράφων για τις εκφορτώσεις ή μεταφορτώσεις που πραγματοποιούνται σε τρίτες χώρες. Όσον αφορά τα αλιεύματα με προέλευση από την Παπούασις - Νέα Γουινέα, η Επιτροπή διαπίστωσε κατά τη διάρκεια της πρώτης αποστολής της στις Φιλιππίνες το 2012 ότι οι αρχές δεν γνώριζαν σε κάθε περίπτωση εάν τα αλιεύματα είχαν εκφορτωθεί στην Παπούασις - Νέα Γουινέα ή μεταφορτωθεί στα ύδατα της Παπούασις - Νέας Γουινέας προτού αποσταλούν στις Φιλιππίνες.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 346 της 27.11.2013, σ. 26.

⁽⁵⁾ Βλέπε υποσημείωση 2.

⁽⁶⁾ Βλέπε υποσημείωση 2.

- (48) Οι Φιλιππίνες έχουν θεσπίσει στο πλαίσιο της νομοθεσίας τους σύστημα πιστοποίησης αλιευμάτων. Με την παράγραφο 13 του διοικητικού διατάγματος περί αλιείας αριθ. 238 σχετικά με τους κανόνες και κανονισμούς που διέπουν την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 για το σύστημα πιστοποίησης αλιευμάτων θεσπίστηκε το «πιστοποιητικό επικύρωσης αλιευμάτων», το οποίο μετονομάστηκε σε «δήλωση προέλευσης αλιευμάτων εκφόρτωσης» με το διοικητικό διάταγμα περί αλιείας αριθ. 238-1. Η χρήση της δήλωσης προέλευσης αλιευμάτων εκφόρτωσης, (COLD) που συνιστά ένα είδος δήλωσης εκφόρτωσης, είναι υποχρεωτική μόνο για σκάφη που πραγματοποιούν εκφορτώσεις σε λιμένα στις Φιλιππίνες· το γεγονός αυτό αποκλείει την εφαρμογή του διατάγματος αριθ. 238-1 σε σκάφη με σημαία Φιλιππίνων τα οποία εκφορτώνουν αλιεύματα σε άλλες χώρες, κάτι που συμβαίνει σε τακτική βάση.
- (49) Για τα εμπορικά αλιευτικά σκάφη συμπληρώνεται πιστοποιητικό εκφόρτωσης ιχθύων κατά την εκφόρτωση και υπογράφεται από τους επιθεωρητές της BFAR. Το πρόβλημα είναι ότι το πιστοποιητικό εκφόρτωσης περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τα αλιευτικά σκάφη ακόμη και όταν τα αλιεύματα εκφορτώνονται από σκάφη μεταφοράς. Επομένως, οι επιθεωρητές ενδέχεται να πιστοποιούν εκφορτώσεις αλιευτικών σκαφών που βρίσκονται ακόμη εν πλω, χωρίς καμία πληροφόρηση για τις αλιευτικές δραστηριότητες. Επίσης, το ισχύον σύστημα πιστοποίησης εκφόρτωσης ιχθύων δεν εξασφαλίζει επαρκή ιχνηλασιμότητα, καθώς δεν συνδέει μεταξύ τους όλα τα διαθέσιμα και συναφή στοιχεία, όπως το σκάφος εκφόρτωσης και το εργοστάσιο μεταποίησης για το οποίο προορίζονται τα αλιεύματα.
- (50) Στην περίπτωση της αλιείας μικρής κλίμακας δεν διενεργείται σχεδόν κανένας έλεγχος είτε εν πλω είτε στο σημείο εκφόρτωσης· οι αναφορές για τα αλιεύματα ιχθύων δεν υπογράφονται από τις τοπικές αρχές, αλλά πιστοποιούνται από τα εργοστάσια μεταποίησης κατά την παραλαβή της πρώτης ύλης. Οι αρχές εξήγησαν ότι λόγω έλλειψης πόρων είναι πολύ σπάνιο να είναι παρών κατά τις εκφορτώσεις κρατικός υπάλληλος της αρμόδιας αρχής. Ως εκ τούτου, απουσία επίσημου εκπροσώπου των αρχών κατά τη συμπλήρωση της αναφοράς αλιευμάτων ιχθύων, είναι πιθανό να δηλώνονται πολλές εκφορτώσεις για ένα αλιευτικό σκάφος, αναμειγνύοντας αλιεύματα από νηολογημένα και αδειοδοτημένα σκάφη με αλιεύματα από μη νηολογημένα και μη αδειοδοτημένα σκάφη αλιείας μικρής κλίμακας. Το γεγονός αυτό αποτελεί πρόβλημα, καθώς οι εν λόγω αναφορές είναι ένα από τα βασικά έγγραφα που χρησιμοποιούνται για την έκδοση των απλουστευμένων πιστοποιητικών αλιευμάτων.
- (51) Η BFAR στηρίζεται στις πληροφορίες που παρέχουν οι επιχειρήσεις ή τα εργοστάσια μεταποίησης αντί να εξακριβώνει και να επικυρώνει τα στοιχεία που περιέχονται στα πιστοποιητικά αλιευμάτων βάσει δικής της αξιολόγησης. Οι Φιλιππίνες δεν έχουν αναπτύξει συνεκτικό σύστημα ελέγχου για τον έλεγχο των διαδικασιών ιχνηλασιμότητας των επιχειρήσεων. Για παράδειγμα, παρά τον μεγάλο αριθμό εγγράφων που απαιτούνται πριν από την επικύρωση του πιστοποιητικού αλιευμάτων (κανονικού και απλουστευμένου), η BFAR δεν είναι σε θέση να εξακριβώσει κατά πόσον είναι ακριβές το βάρος που αναγράφεται στο πιστοποιητικό αλιευμάτων, καθώς δεν διενεργεί κανέναν έλεγχο εντός των εργοστασίων. Κατά συνέπεια, θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η επικύρωση του πιστοποιητικού αλιεύματος γίνεται «στα τυφλά» και ότι ο κίνδυνος να διοχετεύονται ΠΛΑ αλιεύματα στις ροές εξαγωγών είναι υπαρκτός.
- (52) Κατά την πρώτη αποστολή της Επιτροπής το 2012 διαπιστώθηκαν περιπτώσεις έλλειψης ελέγχου επί των μεταποιημένων ποσοτήτων, όπου οι ποσότητες που προέκυπταν μετά τη μεταποίηση ήταν κατά βάση ίδιες με εκείνες πριν από τη μεταποίηση. Στην περίπτωση του κονσερβοποιημένου τόνου κάτι τέτοιο είναι αδύνατο, καθώς ορισμένα τμήματα του σώματος του τόνου πρέπει να απορριφθούν, και ενδέχεται να υποδεικνύει πιθανή είσοδο προϊόντων ΠΛΑ αλιείας στις ροές παραγωγής και εξαγωγής.
- (53) Κατά την πρώτη αποστολή της Επιτροπής το 2012 διαπιστώθηκε επίσης ότι οι επιχειρήσεις που αιτούνται πιστοποιητικό αλιευμάτων εξουσιοδοτούνται ανεπίσημα να εκδίδουν αριθμό πιστοποιητικού αλιευμάτων, ο οποίος πρέπει να είναι μια σειρά συγκεκριμένων κωδικών όπως προβλέπεται από την BFAR (προκειμένου να είναι δυνατή η ταυτοποίηση π.χ. του εξαγωγέα ή της περιοχής) και διαδοχικό σειριακό αριθμό. Ελλείψει βάσης δεδομένων ή ηλεκτρονικού συστήματος, δεν υπάρχει κανένας έλεγχος σχετικά με τα αριθμητικά αυτά στοιχεία, γεγονός που ενέχει τον κίνδυνο να γίνεται καταχρηστική χρήση του ίδιου αριθμού για διαφορετικά φορτία.
- (54) Το πρόβλημα της ιχνηλασιμότητας εντείνεται λόγω των πρακτικών ανεξέλεγκτης μεταφόρτωσης εν πλω. Η πρόσβαση αλιευτικών προϊόντων στην αγορά των Φιλιππίνων είναι στην πραγματικότητα δυνατή μέσω σκαφών μεταφοράς και, λαμβάνοντας υπόψη τις ανεπάρκειες σε σχέση με τον έλεγχο και την ιχνηλασιμότητα των εκφορτώσεων που αναλύονται στην αιτιολογική σκέψη 49, υφίσταται κίνδυνος εισαγωγής στις Φιλιππίνες ιχθύων που προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία. Η μεταφόρτωση είναι ευρέως διαδεδομένη, καθώς οι περισσότερες από τις αλιευτικές δραστηριότητες του εμπορικού στόλου, εξαιρουμένων των μεγάλων αλιευτικών σκαφών που χρησιμοποιούν παραγάδια και τα οποία δραστηριοποιούνται στη ζώνη της ΙΟΤC, υποστηρίζονται από σκάφη μεταφοράς, τα οποία φορτώνουν τους ιχθύς από τα αλιευτικά σκάφη και τα μεταφέρουν σε κάποιον λιμένα ή σε εγκαταστάσεις μεταποίησης.

- (55) Εν προκειμένω, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η έλλειψη ελέγχου όσον αφορά τις μεταφορώσεις υπονομεύει την ικανότητα των αρχών να ελέγχουν τα αλιεύματα των γρι-γρι και, συνεπώς, δημιουργεί τον κίνδυνο ο αριθμός των αλιευμάτων που αναφέρονται να είναι μικρότερος από τον πραγματικό. Η περιορισμένη παρουσία σκαφών περιπολίας, η περιορισμένη κάλυψη από παρατηρητές επί του σκάφους (εκτός από την περίοδο απαγόρευσης της χρήσης διατάξεων συγκέντρωσης ιχθύων (FAD), π.χ. το καλοκαίρι) και η επί του παρόντος ανεπαρκής κατάσταση λειτουργίας του συστήματος παρακολούθησης σκαφών (VMS) ενδέχεται επίσης να ευνοούν τις δραστηριότητες ΠΛΑ αλιείας. Υπάρχουν επίσης αδυναμίες όσον αφορά τον έλεγχο της αλιείας μικρής κλίμακας, όπως ο περιορισμένος έλεγχος κατά την εκφόρτωση και η περιορισμένη εποπτεία εν πλω. Επιπλέον, το σύστημα αδειών δεν εφαρμόζεται ακόμη σε όλους τους δήμους.
- (56) Στις διάφορες παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι αρχές των Φιλιππινών αναγνώρισαν τις ανεπάρκειες των συστημάτων τους όσον αφορά την ιχνηλασιμότητα. Στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν στις 25 Φεβρουαρίου οι Φιλιππίνες παρουσίασαν κανονισμό περί ιχνηλασιμότητας. Εντούτοις, έως σήμερα, η Επιτροπή δεν έχει διαπιστώσει απτή πρόοδο όσον αφορά την ιχνηλασιμότητα.
- (57) Ως εκ τούτου, όπως αναφέρεται ανωτέρω στις αιτιολογικές σκέψεις 46 έως 54, η έλλειψη ελέγχων όσον αφορά τα πιστοποιητικά αλιευμάτων των εισαγωγών και τα εργοστάσια μεταποίησης, καθώς και ο αριθμός των διαύλων μέσω των οποίων μπορεί να γίνει η προμήθεια ιχθύων, αποτελούν κίνητρα για τον στόλο μεγάλων αποστάσεων ώστε να εξάγει προϊόντα ΠΛΑ αλιείας μαζί με νόμιμα αλιεύματα, είτε εγχώρια είτε ξένα. Ο περιορισμένος έλεγχος των δραστηριοτήτων εν πλω (αλιείας και μεταφόρτωσης) επιτείνει περαιτέρω το πρόβλημα, όπως αναλύεται στις αιτιολογικές σκέψεις 67 έως 75 στην ενότητα 3.2.
- (58) Ο κώδικας δεοντολογίας για υπεύθυνη αλιεία του Οργανισμού Επισιτισμού και Γεωργίας (FAO) (κώδικας δεοντολογίας του FAO) συνιστά διαφάνεια στους νόμους σχετικά με την αλιεία και στην κατάρτισή τους, καθώς και για τις αντίστοιχες διαδικασίες χάραξης πολιτικής και λήψης αποφάσεων και διαχείρισης [άρθρο 6 παράγραφος 13 και άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 9) αντιστοιχώς]. Προβλέπει αρχές και πρότυπα που εφαρμόζονται στη διατήρηση, διαχείριση και ανάπτυξη όλων των ειδών αλιείας, ενώ καλύπτει επίσης, μεταξύ άλλων, την αλιείωση, τη μεταποίηση και το εμπόριο ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων, τις αλιευτικές δραστηριότητες και την αλιευτική έρευνα. Ο κώδικας δεοντολογίας του FAO ορίζει, στο άρθρο 11 παράγραφοι 2 και 3, ότι το διεθνές εμπόριο ιχθύων και αλιευτικών προϊόντων δεν πρέπει να υπονομεύει τη βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας, ενώ πρέπει να βασίζεται σε διαφανή μέτρα καθώς και σε διαφανείς, απλές και περιεκτικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις και διοικητικές διαδικασίες.
- (59) Παρότι οι Φιλιππίνες στοχεύουν στην καθιέρωση ενιαίου συστήματος νηολόγησης των αλιευτικών σκαφών, επί του παρόντος υφίσταται ένα σύστημα νηολόγησης σκαφών στην αρχή νηολόγησης (ναυτιλιακή αρχή MARINA), καθώς και ένα σύστημα έκδοσης αλιευτικών αδειών. Όπως εκτιμήθηκε κατά τη διάρκεια της πρώτης αποστολής της Επιτροπής το 2012, υπάρχουν σημαντικές ελλείψεις στο σύστημα νηολόγησης σκαφών. Υπάρχει πρόβλημα ανακολουθίας ως προς τον αριθμό των σκαφών που έχουν καταχωριστεί από τη MARINA και τις δύο αρχές έκδοσης αδειών [Υπουργείο Γεωργίας (υπηρεσία BFAR) / μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης], καθώς και έλλειψη διαρθρωμένης συνεργασίας μεταξύ των εν λόγω φορέων. Κατόπιν των αποστολών της Επιτροπής, οι BFAR και MARINA συνήψαν μνημόνιο συμφωνίας σχετικά με τη συνεργασία τους. Επιπλέον, μεγάλος αριθμός μικρών σκαφών που αλιεύουν σε ύδατα υπό τη δικαιοδοσία δήμων δεν είναι νηολογημένα από τις αρμόδιες μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης (εκτιμάται ότι ο αριθμός αυτός ανέρχεται σε ποσοστό έως και 50%), γεγονός που δυσχεραίνει τον έλεγχό τους. Ακόμη, η Επιτροπή διαπίστωσε κατά τη διάρκεια των αποστολών της ότι υφίσταται επιπλέον ελλείψεις στη διαχείριση των αλιευτικών αδειών, καθώς τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τις εκδοθείσες άδειες και τα δεδομένα που καταγράφονται από τις αρχές είναι ελλιπή.
- (60) Οι προϋποθέσεις για τη νηολόγηση σκαφών θα πρέπει να συνδέονται με τις αλιευτικές άδειες, όπως ορίζεται στο άρθρο 40 του ΙΡΟΑ-IUU, και θα πρέπει να είναι σαφείς, διαφανείς και διαθέσιμες δημοσίως. Ωστόσο, στις Φιλιππίνες παρατηρήθηκε μεγάλη διαφορά μεταξύ των αριθμών των νηολογημένων εμπορικών αλιευτικών σκαφών και των σκαφών στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια στη χώρα. Σύμφωνα, μάλιστα, με τη ναυτιλιακή αρχή MARINA, το 2010 νηολογήθηκαν μόλις 3 700 αλιευτικά σκάφη, συμπεριλαμβανομένων σκαφών αλιείας μικρής κλίμακας, ενώ το 2011 εκδόθηκαν άδειες σε σχεδόν 8 000 εμπορικά αλιευτικά σκάφη. Επομένως, η βάση δεδομένων την οποία διαχειρίζεται η ναυτιλιακή αρχή MARINA δεν ενημερώνεται, εφόσον υπάρχουν περισσότερα αδειοδοτημένα από ό,τι νηολογημένα αλιευτικά σκάφη, κάτι το οποίο στην πραγματικότητα είναι αδύνατο. Η ένταξη σκαφών αλιείας μικρής κλίμακας και εμπορικών σκαφών στην ίδια βάση δεδομένων δεν ενδείκνυται, εάν λάβουμε υπόψη ότι οι μονάδες τοπικής αυτοδιοίκησης δεν αποστέλλουν ακριβή δεδομένα ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Κατά συνέπεια, τα συνολικά αριθμητικά στοιχεία είναι εσφαλμένα. Το γεγονός αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το νηολόγιο δεν είναι ενημερωμένο.

- (61) Τα διάφορα είδη αλιευτικών σκαφών (που δραστηριοποιούνται σε αλιεία σε επίπεδο δήμων και σε εμπορική αλιεία, τα οποία υποδιαιρούνται περαιτέρω σε μικρά, μεσαία και μεγάλα σκάφη) και αλιευτικών αδειών (που εκδίδονται από την BFAR για τα σκάφη εμπορικής αλιείας και χρησιμοποιούνται κατά τη διακριτική ευχέρεια των μονάδων τοπικής αυτοδιοίκησης για τα σκάφη αλιείας μικρής κλίμακας) καθώς και η συνακόλουθη πολυπλοκότητα του συστήματος έκδοσης αδειών υπονομεύουν τη δυνατότητα εντοπισμού των αλιευτικών δραστηριοτήτων και τις προσπάθειες παρακολούθησης, ελέγχου και εποπτείας. Η έλλειψη αξιόπιστων και ολοκληρωμένων στοιχείων σχετικά με τη νηολόγηση και τις άδειες σκαφών επηρεάζει άμεσα τη δυνατότητα έκδοσης ορθών πιστοποιητικών αλιευμάτων.
- (62) Με δεδομένη τη διαπιστωθείσα έλλειψη ιχνηλασιμότητας και την έλλειψη στοιχείων που να είναι διαθέσιμα στις αρχές των Φιλιππινών σχετικά με τα εκφορτωθέντα αλιεύματα, οι αρχές δεν μπορούν να διασφαλίσουν ότι τα αλιευτικά προϊόντα που εισέρχονται στις Φιλιππίνες ή στα εργοστάσια μεταποίησης που είναι εγκατεστημένα στις Φιλιππίνες δεν προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία, όπως παρουσιάζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 43 έως 56.
- (63) Με βάση την κατάσταση που εκτιθείται στην παρούσα ενότητα της απόφασης, τα στοιχεία που συγκέντρωσε η Επιτροπή, καθώς και τις δηλώσεις της ίδιας της χώρας, διαπιστώνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 3 και παράγραφος 4 στοιχείο β) του κανονισμού ΠΛΑ, οι Φιλιππίνες δεν εκπληρώνουν τα καθήκοντα που υπέχουν δυνάμει του διεθνούς δικαίου ως παράκτιο κράτος και κράτος αγοράς για την πρόληψη της πρόσβασης αλιευτικών προϊόντων που προέρχονται από ΠΛΑ αλιεία στην αγορά τους.
- 3.2. Αδυναμία συνεργασίας και εφαρμογής των διατάξεων [άρθρο 31 παράγραφος 5 στοιχεία α), β), γ) και δ) του κανονισμού ΠΛΑ]**
- (64) Κατά πρώτον, η Επιτροπή ανέλυσε κατά πόσον οι αρχές των Φιλιππινών συνεργάζονται αποτελεσματικά με την Επιτροπή, ανταποκρινόμενες στα αιτήματα της Επιτροπής για έρευνες, περαιτέρω στοιχεία ή επακόλουθες ενέργειες σχετικά με ΠΛΑ αλιεία και σχετικές δραστηριότητες.
- (65) Παρότι οι αρχές των Φιλιππινών που συμμετέχουν στην εφαρμογή του συστήματος πιστοποίησης αλιευμάτων του κανονισμού ΠΛΑ της ΕΕ είναι σε γενικές γραμμές συνεργάσιμες όσον αφορά την ανταπόκριση και την παροχή απαντήσεων σε αιτήματα πληροφοριών ή επαλήθευσης, η αξιοπιστία των απαντήσεών τους υπονομεύεται από την έλλειψη διαφάνειας και τις ελάχιστες ή μηδενικές δυνατότητες διασφάλισης της ιχνηλασιμότητας των αλιευτικών προϊόντων, όπως διαπιστώνεται στην ενότητα 3.1 της παρούσας απόφασης.
- (66) Κατά δεύτερον, στο πλαίσιο της συνολικής αξιολόγησης της εκτέλεσης των καθηκόντων των Φιλιππινών για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχουν ως κράτος σημαίας, κράτος λιμένος και παράκτιο κράτος, η Επιτροπή ανέλυσε επίσης κατά πόσον οι Φιλιππίνες συνεργάζονται με άλλα κράτη σημαίας για την καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας.
- (67) Όπως αναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψη 46, οι Φιλιππίνες δεν έχουν πρόσβαση στις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με το στίγμα ή τις δραστηριότητες των σκαφών τους που δραστηριοποιούνται σε ύδατα τρίτων χωρών, όπως της Παπούασιίας - Νέας Γουινέας. Παρότι η συνεργασία είναι ανεπαρκής, οι Φιλιππίνες συνεχίζουν να επιτρέπουν σε σκάφη που φέρουν τη σημαία τους να αλιεύουν σε ύδατα τρίτων χωρών και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να αναλάβουν πλήρως την ευθύνη που υπέχουν ως κράτος σημαίας όσον αφορά τις δραστηριότητες των σκαφών τους εκτός των υδάτων τους και όσον αφορά το αληθές των πληροφοριών κατά την επικύρωση των πιστοποιητικών αλιευμάτων.
- (68) Κατά τρίτον, στα καθήκοντα του κράτους σημαίας περιλαμβάνεται η υποχρέωση να ασκεί αποτελεσματικά τη δικαιοδοσία του και έλεγχο σε διοικητικά, τεχνικά και κοινωνικά ζητήματα επί των πλοίων τα οποία φέρουν τη σημαία του, όπως προβλέπουν το άρθρο 94 της UNCLOS και το IPOA IUU. Στο σημείο 24 του IPOA IUU συνιστάται στα κράτη σημαίας να διασφαλίζουν την ολοκληρωμένη και αποτελεσματική παρακολούθηση, τον έλεγχο και την εποπτεία της αλιείας, από το σημείο εκφόρτωσης μέχρι τον τελικό προορισμό, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής του συστήματος παρακολούθησης σκαφών (VMS) σύμφωνα με τα σχετικά εθνικά, περιφερειακά και διεθνή πρότυπα. Σε αυτό περιλαμβάνεται και η υποχρέωση των σκαφών που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να έχουν εγκατεστημένο VMS. Περιλαμβάνεται επίσης η υποχρέωση τακτικής υποβολής στοιχείων του ημερολογίου αλιείας σχετικά με τα αλιεύματα, κάτι που, όπως διαπίστωσε η Επιτροπή κατά την πρώτη αποστολή της τον Ιανουάριο του 2012, στις Φιλιππίνες συμβαίνει μόνο κατά την ανανέωση της άδειας, η οποία πραγματοποιείται ανά τριετία. Όπως αναλύεται κατωτέρω, οι Φιλιππίνες δεν εκπληρώνουν την υποχρέωση που υπέχουν δυνάμει της UNCLOS και δεν λαμβάνουν υπόψη τη σύσταση που περιλαμβάνεται στο IPOA IUU, ιδίως όσον αφορά τον έλεγχό τους επί του στόλου τους και τα μέτρα παρακολούθησης, ελέγχου και εποπτείας που θεσπίζουν και εφαρμόζουν.

- (69) Τα προβλήματα των Φιλιππινών σχετικά με τον έλεγχο του στόλου τους οφείλονται εν μέρει στην έλλειψη διοικητικών ικανοτήτων, διότι το μέγεθος του αλιευτικού τους στόλου υπερβαίνει την ικανότητά τους ως προς τον έλεγχο των σκαφών. Πράγματι, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι υπάρχει σημαντική ανισορροπία μεταξύ των διοικητικών ικανοτήτων των Φιλιππινών όσον αφορά την παρακολούθηση και τον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων των σκαφών που δραστηριοποιούνται στα ύδατά τους και του αριθμού των νηολογημένων σκαφών/αλιευτικών αδειών που έχουν χορηγηθεί (που ανέρχεται σε περίπου 9 300 εμπορικά αλιευτικά σκάφη και περίπου 470 000 σκάφη τύπου «banca»). Η κατάσταση αυτή επιβεβαιώνει ότι, σε σύγκριση με το μέγεθος της αλιευτικής δραστηριότητας που ασκείται σε ύδατα υπό τη δικαιοδοσία τους, οι Φιλιππίνες δεν διαθέτουν επαρκή ικανότητα επιβολής του νόμου, παρά την αύξηση του ανθρώπινου δυναμικού και των δημοσιονομικών πόρων που προβλέπεται για το 2014. Η Επιτροπή θεωρεί ότι αυτή η έλλειψη μέσων παρέμβασης στη θάλασσα θέτει σε κίνδυνο κάθε προσπάθεια επιβολής του νόμου.
- (70) Οι Φιλιππίνες εξέδωσαν το 2012 το «διοικητικό διάταγμα περί αλιείας αριθ. 241 σχετικά με τους κανονισμούς και την εφαρμογή του συστήματος παρακολούθησης σκαφών στην ανοικτή θάλασσα». Το εν λόγω διάταγμα προβλέπει ότι το σύστημα VMS εφαρμόζεται σε όλα τα αδειοδοτημένα εμπορικά αλιευτικά σκάφη με σημαία Φιλιππινών που έχουν λάβει άδεια από την BFAR να δραστηριοποιούνται στην ανοικτή θάλασσα, καθώς και στα αλιευτικά σκάφη που διαθέτουν δικαιώματα πρόσβασης για αλιεία σε ΑΟΖ άλλων χωρών. Όπως ορίζει το διάταγμα, η υποχρέωση εγκατάστασης του VMS θα εφαρμοστεί πρώτα σε όλα τα σκάφη με σημαία Φιλιππινών που έχουν λάβει άδεια να επιδίδονται σε αλιεία τόνου στην ανοικτή θάλασσα ή διαθέτουν δικαιώματα πρόσβασης για αλιεία σε ΑΟΖ άλλων χωρών. Στη συνέχεια, το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής του VMS σε άλλα αλιευτικά σκάφη/εργαλεία που δραστηριοποιούνται σε όλες τις υπόλοιπες αλιευτικές ζώνες θα καθοριστεί στο πλαίσιο των μελλοντικών διαβουλεύσεων με τους ενδιαφερόμενους φορείς, εκτός αν προβλέπεται διαφορετική απαίτηση από άλλες νομοθετικές διατάξεις και ισχύοντα διοικητικά διατάγματα περί αλιείας. Μέχρι στιγμής, τα διαπιστωθέντα γεγονότα δείχνουν ότι παρά τους ισχύοντες κανόνες, οι Φιλιππίνες έχουν εκπληρώσει μόνον εν μέρει τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά το VMS.
- (71) Όπως περιγράφεται στο εθνικό σχέδιο δράσης για την καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας (NPOA IUU) που υπέβαλαν οι Φιλιππίνες στην Επιτροπή, το VMS καλύπτει σκάφη με σημαία Φιλιππινών που δραστηριοποιούνται στον θύλακα ανοικτής θάλασσας αριθ. 1 και σε περιοχές αλιείας που υπάγονται στη δικαιοδοσία άλλων ΠΟΔΑ. Δυνάμει του διοικητικού διατάγματος περί αλιείας αριθ. 241, όλα τα αλιευτικά σκάφη που φέρουν σημαία Φιλιππινών και δραστηριοποιούνται στην ανοικτή θάλασσα υποχρεούνται να εγκαταστήσουν πομπόδεκτες VMS. Ωστόσο, οι Φιλιππίνες δεν έχουν υποβάλει στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με τις προθέσεις και τον σχεδιασμό τους όσον αφορά τη σταδιακή επέκταση της κάλυψης του VMS ούτως ώστε να συμπεριλάβει τα αλιευτικά σκάφη που δραστηριοποιούνται στην ΑΟΖ των Φιλιππινών, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 94 της UNCLOS και του άρθρου 24 του ΙΡΟΑ-ΙΥΥ, προκειμένου να διασφαλιστεί η ολοκληρωμένη και αποτελεσματική παρακολούθηση, ο έλεγχος και η εποπτεία της αλιείας.
- (72) Κατά τη διάρκεια της πρώτης αποστολής της Επιτροπής που πραγματοποιήθηκε στις Φιλιππίνες το 2012, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το κέντρο παρακολούθησης της αλιείας βρισκόταν μόλις στο στάδιο της ανάπτυξης / πιλοτικής λειτουργίας. Επίσης, τα επιχειρησιακά δεδομένα του VMS δεν ήταν διαθέσιμα στο κέντρο παρακολούθησης της αλιείας των Φιλιππινών, ιδίως στις περιπτώσεις σκαφών με σημαία Φιλιππινών που δραστηριοποιούνταν στα ύδατα της Παπουασίας - Νέας Γουινέας. Επιπλέον, η εγκατάσταση VMS δεν ήταν υποχρεωτική για αρκετά σκάφη. Ο αριθμός των σκαφών που όντως υπέβαλλαν δεδομένα στις αρχές των Φιλιππινών ήταν ασημαντος. Σύμφωνα με τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της αποστολής του 2012, οι αρχές των Φιλιππινών είχαν το λεγόμενο δικαίωμα πρόσβασης «μόνο για προβολή» στο VMS για μόλις 53 από τα 613 σκάφη με σημαία Φιλιππινών που ήταν τότε καταχωρισμένα στην WCPFC. Στην πράξη, το εν λόγω δικαίωμα πρόσβασης «μόνο για προβολή» ήταν ένα στιγμιότυπο οδόν με τα στοιχεία των σκαφών που εισέρχονταν ή ευρίσκονταν στα διεθνή ύδατα της ζώνης της σύμβασης WCPFC και δεν αφορούσε το πραγματικό στίγμα των σκαφών. Έχουν επίσης αναφερθεί προβλήματα σε σχέση με την κάλυψη του VMS για τα αλιευτικά σκάφη που δραστηριοποιούνται στις ζώνες της ICCAT και της IOTC. Στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν στις 15 Μαΐου 2014, οι Φιλιππίνες ενημέρωσαν ότι η αρμόδια αρχή λαμβάνει πλέον στίγματα VMS από τις αρχές της Παπουασίας - Νέας Γουινέας μόνον από ορισμένα αλιευτικά σκάφη Φιλιππινών. Επιπλέον, σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τις Φιλιππίνες, οι αρχές τους δεν λαμβάνουν δεδομένα ΣΠΣ των σκαφών μεταφοράς που δραστηριοποιούνται μαζί με ρυμουλκά σκάφη στα ύδατα της Παπουασίας - Νέας Γουινέας.
- (73) Επιπλέον, οι αρχές των Φιλιππινών δεν έχουν πλήρη εικόνα των σκαφών τους ή των σκαφών τρίτων χωρών που δραστηριοποιούνται ενδεχομένως στην ΑΟΖ τους.
- (74) Επιπροσθέτως, οι αρμόδιες αρχές δεν διαθέτουν πληροφορίες για την αλιευτική προσπάθεια που πραγματοποιείται από σκάφη των Φιλιππινών στα ύδατα της Παπουασίας - Νέας Γουινέας.
- (75) Για όλους τους ανωτέρω λόγους, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 94 της UNCLOS. Οι εν λόγω λειτουργικές ανεπάρκειες δεν είναι σύμφωνες ούτε με το σημείο 24 του ΙΡΟΑ ΙΥΥ.

- (76) Τέταρτον, όσον αφορά τα αποτελεσματικά μέτρα επιβολής, στο σημείο 21 του ΙΡΟΑ ΙΥΥ συνιστάται στα κράτη να διασφαλίσουν ότι οι κυρώσεις που επιβάλλουν σε σκάφη τα οποία επιδίδονται σε ΠΛΑ αλιεία είναι επαρκώς αυστηρές ώστε να συμβάλλουν ουσιαστικά στην πρόληψη, αποτροπή και εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας και να αφαιρούν από τους παραβάτες τα οφέλη που αποκομίζουν από αυτού του είδους την αλιεία. Όπως αναλύεται κατωτέρω, οι Φιλιππίνες δεν διαθέτουν το απαραίτητο νομικό πλαίσιο ούτε τον απαιτούμενο έλεγχο επί του στόλου και των υδάτων τους ώστε να επιβάλλουν επαρκείς κυρώσεις στους παραβάτες.
- (77) Με βάση τα στοιχεία που προέκυψαν από τις αποστολές της Επιτροπής, διαπιστώθηκε επίσης ότι το σύστημα επιβολής κυρώσεων σχετικά με τις δραστηριότητες ΠΛΑ αλιείας είναι ανεπαρκές, οι δε κυρώσεις είναι αναποτελεσματικές για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης και δεν αποθαρρύνουν τις παραβάσεις, οπουδήποτε σημειώνονται, ούτε αφαιρούν από τους παραβάτες τα οφέλη που αποκομίζουν από τις παράνομες δραστηριότητές τους.
- (78) Όσον αφορά τα μέτρα επιβολής που έχουν θεσπιστεί από τις Φιλιππίνες, οι αποστολές που πραγματοποίησε η Επιτροπή κατέδειξαν ότι είναι αναγκαίο να επανεξεταστούν οι ισχύουσες κυρώσεις για τις παραβάσεις, όπως προβλέπονται στον νόμο 8550 ή κώδικα αλιείας των Φιλιππινών του 1998 (RA 8550), που αποτελεί τη βασική νομοθεσία περί αλιείας που ισχύει επί του παρόντος στη χώρα.
- (79) Οι Φιλιππίνες αναγνώρισαν στις παρατηρήσεις τις οποίες υπέβαλαν ότι δεν διαθέτουν σύστημα αποτρεπτικών κυρώσεων. Το ισχύον επίπεδο κυρώσεων είναι παρωχημένο και δυσανάλογο προς τη σοβαρότητα των πιθανών παραβάσεων, τον δυνητικό αντίκτυπο των παραβάσεων στους πόρους και το δυνητικό όφελος που θα μπορούσαν να αποκομίσουν οι δράστες από τέτοιου είδους παράνομες ενέργειες. Για παράδειγμα, για την καταστροφή κοραλλιογενούς υφάλου στην ακτή του Cotabato, η αξία του οποίου αποτιμάται στα 11,5 δισεκατ. ευρώ, ο παραβάτης τιμωρείται με πρόστιμο που κυμαίνεται από μόλις 2 000 πέσο Φιλιππινών (περίπου 32 ευρώ) έως 20 000 πέσο Φιλιππινών (περίπου 320 ευρώ).
- (80) Έπειτα από τις αποστολές της Επιτροπής το 2012, οι αρχές των Φιλιππινών υπέβαλαν σχέδιο τροποποίησης του κώδικα αλιείας των Φιλιππινών του 1998. Φαίνεται ότι τα προτεινόμενα πρόστιμα, αν και υψηλότερα από εκείνα που ορίζονται στον δεσμευτικό επί του παρόντος νόμο, εξακολουθούν να μην είναι επαρκώς αυστηρά ώστε να αφαιρούν ουσιαστικά από τους παραβάτες το όφελος που αποκομίζουν από την ΠΛΑ αλιεία. Επί παραδείγματι, σύμφωνα με το σχέδιο, πρόστιμο που προβλέπεται για τα εργαλεία που καταστρέφουν τους κοραλλιογενείς υφάλους και άλλους θαλάσσιους οικοτόπους, το οποίο είναι ένα από τα υψηλότερα πρόστιμα που προβλέπονται στο εν λόγω σχέδιο, ανέρχεται είτε στο τριπλάσιο της αξίας των ιχθύων που αλιεύονται στο πλαίσιο της αλιευτικής δραστηριότητας είτε σε ποσό δύο εκατ. πέσο Φιλιππινών (περίπου 35 000 ευρώ), όποιο είναι υψηλότερο. Είναι προφανές ότι το πρόστιμο αυτό δεν είναι επαρκές, δεδομένης της υψηλής οικονομικής αξίας των κοραλλιογενών υφάλων όπως αναλύεται λεπτομερώς στην αιτιολογική σκέψη 79. Επιπλέον, το σχέδιο κατατέθηκε μεν στη Γερουσία και στη Βουλή των Αντιπροσώπων αλλά δεν έχει ακόμη εγκριθεί και κατά συνέπεια δεν είναι νομικά δεσμευτικό. Οι αρχές των Φιλιππινών δεν έχουν παράσχει σαφές χρονοδιάγραμμα για τη θέσπιση και εφαρμογή του εν λόγω σχεδίου.
- (81) Επιπλέον, η ισχύουσα νομοθεσία δεν περιλαμβάνει ορισμό της ΠΛΑ αλιείας, διατάξεις σχετικά με σοβαρές παραβάσεις ούτε συγκεκριμένες κυρώσεις για τους υπότροπους παραβάτες. Το νέο σχέδιο προβλέπει τον ορισμό της ΠΛΑ αλιείας και αντιμετωπίζει το θέμα της υποτροπής. Ωστόσο, δεν περιλαμβάνει διοικητικά συνοδευτικά μέτρα κατά τρόπο συστηματικό. Επιπλέον, ενώ το σχέδιο το οποίο υπέβαλαν οι Φιλιππίνες επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του κώδικα αλιείας του 1998 σε πράξεις που διαπράττονται στην ανοικτή θάλασσα ή στα ύδατα τρίτων χωρών, ο επί του παρόντος ισχύων νόμος εφαρμόζεται μόνο στα ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία των Φιλιππινών. Κατά συνέπεια, ο νόμος ως έχει δεν παρέχει στις αρχές των Φιλιππινών νομική βάση για την επιβολή κυρώσεων για δραστηριότητες ΠΛΑ αλιείας σε σκάφη που φέρουν τη σημαία των Φιλιππινών και δραστηριοποιούνται πέραν της εθνικής δικαιοδοσίας.
- (82) Ως εκ τούτου, οι ποινές με την παρούσα μορφή τους δεν είναι αρκούντως ολοκληρωμένες και αυστηρές ώστε να επιτελούν την αποτρεπτική τους λειτουργία. Πράγματι, το επίπεδο των ποινών δεν είναι επαρκές ώστε να διασφαλίζει τη συμμόρφωση, να αποθαρρύνει τις παραβάσεις, οπουδήποτε σημειώνονται, και να αφαιρεί από τους παραβάτες τα οφέλη που αποκομίζουν από τις παράνομες δραστηριότητές τους, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 25 παράγραφος 7 της σύμβασης της WCPFC. Επιπλέον, η δυνατότητα επιβολής κυρώσεων και αποτελεσματικής εξασφάλισης της συνέχειας που δίδεται στις παραβάσεις υπονομεύεται περαιτέρω από την έλλειψη σαφήνειας και διαφάνειας των νομοθετικών διατάξεων και των διαδικασιών, ιδίως όσον αφορά τη νηολόγηση και την αδειοδότηση σκαφών, την ιχνηλασιμότητα και την αξιοπιστία των πληροφοριών και των στοιχείων που αφορούν τις εκφορτώσεις και τα αλιεύματα (όπως παρουσιάζονται στις αιτιολογικές σκέψεις 45 έως 62), καθώς και όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των πόρων (όπως περιγράφεται κατωτέρω στις αιτιολογικές σκέψεις 100 έως 102). Η κατάσταση αυτή καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη την αποτελεσματική επιβολή των μέτρων και τη διαπίστωση των παραβάσεων που αφορούν την ΠΛΑ αλιεία. Οι επιδόσεις των Φιλιππινών όσον αφορά τα αποτελεσματικά μέτρα επιβολής δεν συνάδουν με τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει του άρθρου 94 της UNCLOS ούτε συμμορφώνονται με τις συστάσεις του σημείου 21 του ΙΡΟΑ ΙΥΥ.

- (83) Σύμφωνα με τα άρθρα 63 και 64 της UNCLOS, τα παράκτια κράτη και τα κράτη σημαίας συνεργάζονται σε ό,τι αφορά τα αλληλοεπικαλυπτόμενα και άκρως μεταναστευτικά είδη ιχθύων. Επιπλέον, στο άρθρο 7 παράγραφος 1 σημείο 3 του κώδικα δεοντολογίας του FAO συνιστάται στα κράτη που εμπλέκονται στην εκμετάλλευση αλληλοεπικαλυπτόμενων και διασυνοριακών αποθεμάτων ιχθύων να συνάπτουν διμερή συμφωνία ή οργανωτικό διακανονισμό για τη διασφάλιση ουσιαστικής συνεργασίας, προκειμένου να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική διατήρηση και διαχείριση των πόρων. Αυτό προσδιορίζεται περαιτέρω στα στοιχεία 28 και 51 του ΙΡΟΑ ΙUU, όπου παρατίθενται λεπτομερείς πρακτικές για άμεση συνεργασία μεταξύ κρατών, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής δεδομένων ή πληροφοριών που έχουν στη διάθεσή τους τα παράκτια κράτη. Εφόσον δεν πραγματοποιείται ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των Φιλιππινών και της Παπούασις-Νέας Γουινέας ώστε να είναι δυνατή η διασταύρωση των πληροφοριών που απαιτούνται για την επικύρωση των πιστοποιητικών αλιευμάτων, η εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων υπονομεύεται.
- (84) Εν προκειμένω, το άρθρο 25 παράγραφος 10 της σύμβασης της WCPFC⁽⁷⁾ ορίζει ότι κάθε μέλος της εν λόγω επιτροπής, εφόσον έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι αλιευτικό σκάφος που φέρει τη σημαία άλλου κράτους επιδίδεται σε οποιαδήποτε δραστηριότητα που υπονομεύει την αποτελεσματικότητα των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης που έχουν θεσπιστεί για την περιοχή της σύμβασης, εφιστά την προσοχή του οικείου κράτους σημαίας στο γεγονός αυτό. Ωστόσο, η Παπούασις - Νέα Γουινέα και οι Φιλιππίνες δεν συνεργάζονται μεταξύ τους σε επίπεδο ανταλλαγής πληροφοριών VMS που θεωρούνται υψίστης σημασίας για τη συμμόρφωση των σκαφών με τα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης. Το γεγονός αυτό επηρεάζει την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης.
- (85) Όσον αφορά το ιστορικό, τη φύση, τις περιστάσεις, την έκταση και τη σοβαρότητα των περιστατικών της εξεταζόμενης ΠΛΑ αλιείας, η δυνατότητα αξιολόγησης των πτυχών αυτών υπονομεύεται εξίσου από την έλλειψη σαφήνειας και διαφάνειας που περιγράφεται ανωτέρω. Συνεπεία των ελλείψεων αυτών, δεν είναι δυνατό να προσδιοριστούν, κατά τρόπο αξιόπιστο, οι δυνητικές διαστάσεις των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με ΠΛΑ αλιεία. Αποτελεί, ωστόσο, κοινώς αποδεκτή άποψη ότι η έλλειψη διαφάνειας σε συνδυασμό με την αδυναμία διενέργειας αποτελεσματικών ελέγχων ενθαρρύνει την παράνομη συμπεριφορά.
- (86) Όσον αφορά τις υφιστάμενες ικανότητες των αρχών των Φιλιππινών, πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με τον δείκτη ανθρώπινης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών⁽⁸⁾, οι Φιλιππίνες κατατάσσονται στις χώρες μεσαίας ανθρώπινης ανάπτυξης (114η ανάμεσα στις 186 χώρες το 2012). Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1905/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού χρηματοδότησης της αναπτυξιακής συνεργασίας⁽⁹⁾, όπου οι Φιλιππίνες κατατάσσονται στην κατηγορία των χωρών και εδαφών χαμηλού μεσαίου εισοδήματος, καθώς και από τα στοιχεία της ΟΟΣΑ/ΕΑΒ της 1ης Ιανουαρίου 2013 που αφορούν το 2012⁽¹⁰⁾. Από την άποψη αυτή, οι περιορισμοί όσον αφορά την οικονομική και διοικητική ικανότητα των αρμόδιων αρχών μπορούν να θεωρηθούν ως ένας από τους παράγοντες που υπονομεύουν την ικανότητα των Φιλιππινών να εκτελούν τα καθήκοντά τους σχετικά με τη συνεργασία και την εφαρμογή της νομοθεσίας.
- (87) Ωστόσο, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι διοικητικές ικανότητες των Φιλιππινών ενισχύονται συνεχώς από την οικονομική και τεχνική βοήθεια που παρέχει η Ένωση. Ειδικότερα, η Ένωση χρηματοδότησε, ήδη το 2011, ειδική δράση τεχνικής βοήθειας στις Φιλιππίνες σχετικά με την καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας⁽¹¹⁾. Επιπλέον, στις 22-26 Ιουλίου 2013 η Επιτροπή, με τη συνδρομή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας, και κατόπιν αιτήματος των αρχών των Φιλιππινών, διοργάνωσε σεμινάριο ανάπτυξης ικανοτήτων στη Μανίλα, το οποίο επικεντρώθηκε στα μέτρα του κράτους λιμένος και την ανάλυση κινδύνων.
- (88) Παρά την ανάλυση που παρατίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 86 και 87, επισημαίνεται επίσης ότι με βάση τα στοιχεία που προέκυψαν από τις αποστολές που πραγματοποιήθηκαν το 2012, δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι αρχές των Φιλιππινών στερούνται οικονομικών πόρων, αλλά μάλλον ότι δεν διαθέτουν το αναγκαίο νομικό και διοικητικό περιβάλλον που θα διασφάλιζε την αποδοτική και αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων τους.

(7) Σύμβαση για τη διατήρηση και διαχείριση άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων στον Δυτικό και Κεντρικό Ειρηνικό Ωκεανό, η οποία συνήφθη στη Χονολουλού, 5 Σεπτεμβρίου 2000 (<http://www.wcpfc.int/doc/convention-conservation-and-management-highly-migratory-fish-stocks-western-and-central-pacific>).

(8) Τα στοιχεία προέρχονται από τον ιστότοπο <http://hdr.undp.org/en/statistics>

(9) ΕΕ L 378 της 27.12.2006, σ. 41.

(10) Κατάλογος της ΕΑΒ για τους δικαιούχους επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας (<http://www.oecd.org/dac/stats/dacclistofodarecipients.htm>)

(11) Στήριξη των αναπτυσσόμενων χωρών για τη συμμόρφωσή τους με την εφαρμογή του κανονισμού 1005/2008 για την παράνομη, λαθραία και άναρχη (ΠΛΑ) αλιεία, EuropeAid/129609/C/SER/Multi.

- (89) Δεδομένης της κατάστασης που εκτίθεται στην παρούσα ενότητα της απόφασης και με βάση όλα τα αντικειμενικά στοιχεία που συνέλεξε η Επιτροπή, καθώς επίσης και το σύνολο των δηλώσεων της ίδιας της χώρας, διαπιστώνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 31 παράγραφος 3 και παράγραφος 5 στοιχεία α), β), γ) και δ) του κανονισμού ΠΛΑ, οι Φιλιππίνες δεν εκπληρώνουν τα καθήκοντα που υπέχουν δυνάμει του διεθνούς δικαίου ως παράκτιο κράτος και κράτος αγοράς όσον αφορά τις προσπάθειες συνεργασίας και εφαρμογής της νομοθεσίας.

3.3. Μη εφαρμογή των διεθνών κανόνων (άρθρο 31 παράγραφος 6 του κανονισμού ΠΛΑ)

- (90) Οι Φιλιππίνες έχουν κυρώσει τη σύμβαση UNCLOS. Είναι, επίσης, συμβαλλόμενο μέρος της ICCAT, της IOTC και της WCPFC, καθώς και συνεργαζόμενο μη συμβαλλόμενο μέρος της CCSBT.

- (91) Η Επιτροπή ανέλυσε αρχικά όλες τις πληροφορίες που θεώρησε συναφείς με την ιδιότητα των Φιλιππινών ως συμβαλλόμενου μέρους της IOTC και της WCPFC.

- (92) Στην έκθεση συμμόρφωσης της IOTC για τις Φιλιππίνες, την οποία εξέδωσε η επιτροπή συμμόρφωσης κατά τη σύνοδο της του 2012⁽¹²⁾, επισημαινόταν ότι οι Φιλιππίνες δεν είχαν ενσωματώσει τις διατάξεις των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης της IOTC για τις θαλάσσιες χελώνες και τους αλεπόσκυλους στην εγχώρια νομοθεσία (ψηφίσματα 10/6 και 10/12 για τα θαλάσσια πτηνά και τους αλεπόσκυλους). Επιπλέον, επισημαινόταν ότι οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν πλήρως με τις απαιτήσεις υποβολής στοιχείων της IOTC, ιδίως όσον αφορά τα στοιχεία για τη συχνότητα των μεγεθών, τα οποία είχαν υποβληθεί μόνον εν μέρει. Η επιτροπή συμμόρφωσης προέτρεπε τις Φιλιππίνες να επιφέρουν περαιτέρω βελτιώσεις όσον αφορά τη συλλογή και την υποβολή στοιχείων (ψηφίσμα 10/02 σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις υποβολής στοιχείων). Οι Φιλιππίνες δεν είχαν υποβάλει τον κατάλογο ενεργών σκαφών τους για το 2011 (ψηφίσμα 10/08 σχετικά με τον κατάλογο ενεργών σκαφών). Επίσης, δεν είχαν υποβάλει τις εκθέσεις των παρατηρητών (ψηφίσμα 11/04 σχετικά με το περιφερειακό πρόγραμμα παρατηρητών). Τα ζητήματα ανησυχίας της επιτροπής συμμόρφωσης όσον αφορά το επίπεδο συμμόρφωσης των Φιλιππινών είχαν κοινοποιηθεί στην εν λόγω χώρα από τον πρόεδρο της IOTC, με επιστολή της 22ας Μαρτίου 2011 σχετικά με το επίπεδο εφαρμογής των μέτρων διατήρησης και διαχείρισης της IOTC όπως προσδιορίστηκε από την επιτροπή συμμόρφωσης κατά την 8η σύνοδο της το 2011.

- (93) Σύμφωνα με τις πληροφορίες που αντλήθηκαν από την έκθεση συμμόρφωσης της IOTC που εκδόθηκε στις 10 Μαρτίου 2012⁽¹³⁾ οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν με τις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων, κυρίως δε: το ψηφίσμα 09/02 σχετικά με το σχέδιο ανάπτυξης στόλου —δεν υποβλήθηκε. Το ψηφίσμα 07/02 σχετικά με τον κατάλογο αδειοδοτημένων σκαφών συνολικού μήκους 24 μέτρων και άνω —ορισμένα υποχρεωτικά στοιχεία έλειπαν ή δεν ανταποκρίνονταν στα πρότυπα της IOTC. Όσον αφορά το σύστημα παρακολούθησης σκαφών (VMS), οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν με το ψηφίσμα 10/01 και το ψηφίσμα 06/03, διότι στην έκθεση εφαρμογής δεν παρέχόταν καμία πληροφορία σχετικά με τη σύνοψη των αρχείων VMS ούτε έκθεση για το VMS όσον αφορά την πρόοδο και την εφαρμογή. Επιπλέον, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν με το ψηφίσμα 10/12 σχετικά με την απαγόρευση αλιείας αλεπόσκυλων όλων των ειδών της οικογένειας Aloriidae, και με το ψηφίσμα 10/06 σχετικά με την έκθεση για τα θαλάσσια πτηνά και την εφαρμογή μέτρων μετριασμού νοτίως των 25°N, δεδομένου ότι δεν υπέβαλαν τις απαιτούμενες πληροφορίες. Όσον αφορά τους παρατηρητές, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν με το ψηφίσμα 11/04: δεν διαβίβασαν πληροφορίες σχετικά με το επίπεδο κάλυψης και τις εκθέσεις των παρατηρητών. Επίσης, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν με το ψηφίσμα 01/06 σχετικά με το πρόγραμμα στατιστικών εγγράφων, εφόσον δεν υπέβαλαν την ετήσια έκθεση.

- (94) Στην έκθεση συμμόρφωσης της IOTC για τις Φιλιππίνες που εκδόθηκε στις 2 Απριλίου 2013⁽¹⁴⁾, η επιτροπή συμμόρφωσης δήλωσε ότι οι ανησυχίες όσον αφορά τη συμμόρφωση των Φιλιππινών που είχαν προσδιοριστεί στην έκθεση συμμόρφωσης για το 2012 είχαν κοινοποιηθεί στις Φιλιππίνες από τον πρόεδρο της επιτροπής με επιστολή της 26ης Απριλίου 2012. Κατόπιν εξέτασης της έκθεσης συμμόρφωσης του 2013 για τις Φιλιππίνες, η επιτροπή συμμόρφωσης εντόπισε σημαντικά ζητήματα μη συμμόρφωσης. Οι Φιλιππίνες δεν έχουν μεταφέρει στην εγχώρια νομοθεσία τους την απαγόρευση των συρόμενων διχτύων μεγάλου μήκους σύμφωνα με το ψηφίσμα 12/11. Δεν έχουν εφαρμόσει πρόγραμμα παρατηρητών όπως απαιτεί το ψηφίσμα 11/04. Δεν έχουν υποβάλει την υποχρεωτική έκθεση σχετικά με τις μεταφορτώσεις που πραγματοποιούνται εν πλω, όπως απαιτεί το ψηφίσμα 12/05. Επιπλέον, δεν έχουν υποβάλει την υποχρεωτική έκθεση για το VMS όσον αφορά την πρόοδο και την εφαρμογή, όπως απαιτείται στο ψηφίσμα 06/03. Επίσης, δεν έχουν υποβάλει την υποχρεωτική έκθεση σχετικά με τη σύγκριση εισαγωγών και εξαγωγών, όπως απαιτείται στο ψηφίσμα 01/06.

⁽¹²⁾ Έκθεση συμμόρφωσης της IOTC για τις Φιλιππίνες από την επιτροπή συμμόρφωσης, 9η σύνοδος της επιτροπής συμμόρφωσης, έκθεση που εκδόθηκε στις 10 Μαρτίου 2012, IOTC-2012-CoC09-CR22-CoC09-IR22. CoC09-IR22.

⁽¹³⁾ Έκθεση συμμόρφωσης της IOTC της 10.3.2012, IOTC-2012-CoC09-CR22_Rev2[E].

⁽¹⁴⁾ Έκθεση συμμόρφωσης της IOTC της 2.4.2013, IOTC-2013-CoC10-CR22[E].

- (95) Επιπλέον, σύμφωνα με τις πληροφορίες που προέκυψαν από την έκθεση συμμόρφωσης της ΙΟΤC που εκδόθηκε στις 2 Απριλίου 2013, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν ή συμμορφώνονταν μόνον εν μέρει με το ψήφισμα 10/08 σχετικά με τον κατάλογο ενεργών σκαφών και με το ψήφισμα 07/02 σχετικά με τον κατάλογο αδειοδοτημένων σκαφών συνολικού μήκους 24 μέτρων λόγω παράλειψης υποχρεωτικών στοιχείων, όπως: ο ιδιοκτήτης, τα στοχευόμενα είδη, η ολική χωρητικότητα, η επιτρεπόμενη περίοδος, ο λιμένας λειτουργίας. Όσον αφορά το VMS, όπως και κατά το προηγούμενο έτος, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν με το ψήφισμα 06/03 και το ψήφισμα 12/13, διότι η έκθεση εφαρμογής δεν περιείχε καμία πληροφορία σχετικά με τη σύνοψη των αρχείων VMS και την εφαρμογή του. Οι Φιλιππίνες συμμορφώνονταν μόνον εν μέρει με τις υποχρεωτικές απαιτήσεις στατιστικών στοιχείων που απορρέουν από το ψήφισμα 10/02. Επίσης, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν με το ψήφισμα 12/05 σχετικά με τις μεταφορτώσεις εν πλω, καθώς δεν υπέβαλαν τα υποχρεωτικά απαιτούμενα στοιχεία. Όσον αφορά τους παρατηρητές, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν, ή συμμορφώνονταν μόνον εν μέρει, με το ψήφισμα 11/04· ειδικότερα, δεν παρείχαν κάλυψη παρατηρητών καθώς ο Ινδικός Ωκεανός είναι ζώνη υψηλού κινδύνου και δεν υπέβαλαν τις υποχρεωτικές εκθέσεις των παρατηρητών και την ετήσια έκθεση.
- (96) Ορισμένα από τα προαναφερόμενα προβλήματα, εκτός του ότι αποτελούν παραβιάσεις των κανόνων των ΠΟΔΑ, συνιστούν επίσης παραβάσεις των γενικών υποχρεώσεων που απορρέουν από την UNCLOS, όπως αναλύεται κατωτέρω.
- (97) Η μη μεταφορά της απαγόρευσης των συρόμενων δικτύων μεγάλου μήκους στην εγχώρια νομοθεσία σύμφωνα με το ψήφισμα 12/11 της ΙΟΤC, όπως περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη 94, υπονομεύει την ικανότητα των Φιλιππινών να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του άρθρου 118 της UNCLOS το οποίο προβλέπει την υποχρέωση συνεργασίας μεταξύ των κρατών όσον αφορά τη διατήρηση και διαχείριση των έμβιων πόρων στις ζώνες ανοικτής θάλασσας.
- (98) Επίσης, όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 93 έως 97, οι Φιλιππίνες δεν συμμορφώνονταν με τις απαιτήσεις για την καταγραφή και έγκαιρη υποβολή στοιχείων στην ΙΟΤC. Ειδικότερα, δεν υπέβαλαν στην ΙΟΤC πληροφορίες σχετικά με ετήσια στοιχεία, στατιστικές, σχέδιο ανάπτυξης στόλου, έκθεση και καταγραφή πληροφοριών του VMS, εκθέσεις παρατηρητών και αναφορές σχετικά με τις μεταφορτώσεις. Τέτοιου είδους ελλείψεις δεν συνάδουν με το άρθρο 119 παράγραφος 2 της UNCLOS που ορίζει ότι οι διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες, τα στατιστικά στοιχεία που αφορούν τον όγκο των αλιευμάτων και την αλιευτική δραστηριότητα καθώς και άλλα στοιχεία σχετικά με τη διατήρηση των αποθεμάτων ιχθύων παρέχονται και ανταλλάσσονται σε τακτική βάση μέσω των αρμοδίων διεθνών οργανισμών, σε υποπεριφερειακό, περιφερειακό ή παγκόσμιο επίπεδο.
- (99) Επιπλέον, η παράλειψη υποβολής εκθέσεων στην ΙΟΤC σχετικά με τη σύνοψη των αρχείων VMS και των εκθέσεων πληροφοριών του VMS καθώς και η γενικότερη δυσκολία των αρχών των Φιλιππινών ως προς τη λήψη του σήματος VMS των σκαφών με σημαία Φιλιππινών όταν δραστηριοποιούνται σε ύδατα τρίτων χωρών δεν συνάδουν με το άρθρο 62 παράγραφος 4 στοιχείο ε) της UNCLOS όσον αφορά την απαίτηση να ζητείται από τα αλιευτικά σκάφη αναφορά στίγματος VMS. Οι εν λόγω ανεπάρκειες δεν είναι σύμφωνες ούτε με το σημείο 24 παράγραφος 3 του ΙΡΟΑ ΙΥΥ, που ορίζει ότι τα κράτη οφείλουν να προβαίνουν σε ολοκληρωμένη και αποτελεσματική παρακολούθηση, έλεγχο και εποπτεία (ΠΕΕ) της αλιείας από την έναρξη των εργασιών, από τον τόπο εκφόρτωσης μέχρι τον τελικό προορισμό, περιλαμβανομένης της εφαρμογής συστήματος παρακολούθησης σκαφών (VMS), σύμφωνα με τα σχετικά εθνικά, περιφερειακά και διεθνή πρότυπα, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης των σκαφών που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να έχουν εγκατεστημένο VMS επί του σκάφους.
- (100) Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγραφος 1 της UNCLOS και τους συναφείς κανόνες στη σύμβαση της WCPFC (ιδίως τα άρθρα 2, 5, 7, 8) αποτελεί σαφή υποχρέωση παράκτιου κράτους η θέσπιση μέτρων συμβατών με αυτά που εφαρμόζονται στην περιοχή και στην ανοικτή θάλασσα προκειμένου να διασφαλιστεί η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των αλληλοεπικαλυπτόμενων και άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων και να προαχθεί ο στόχος της βέλτιστης αξιοποίησής τους. Το νομικό πλαίσιο των Φιλιππινών προβλέπει μόνο περιορισμένα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης για όλα τα ύδατα που υπάγονται στην εθνική τους δικαιοδοσία. Τα μέτρα αυτά δεν συνάδουν με τις υποχρεώσεις των Φιλιππινών βάσει του διεθνούς δικαίου και των κανόνων των ΠΟΔΑ.
- (101) Ειδικότερα, τα ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία των Φιλιππινών αναφέρονται ως χωρικά ύδατα, αρχιπελαγικά ύδατα και ΑΟΖ. Σύμφωνα με το άρθρο 3 της σύμβασης WCPFC, η περιοχή αρμοδιότητας της WCPFC περιλαμβάνει καταρχήν όλα τα ύδατα του Ειρηνικού Ωκεανού (τα οποία ορίζονται προς νότο και προς ανατολάς από καθορισμένες γραμμές), συμπεριλαμβανομένων των υδάτων υπό τη δικαιοδοσία των Φιλιππινών. Δεδομένου ότι οι Φιλιππίνες θεωρούν ότι οι κανόνες της WCPFC δεν ισχύουν πλήρως για τα ύδατα υπό τη δικαιοδοσία τους, δεν είναι απολύτως σαφές ποια στοιχεία συλλέγονται και υποβάλλονται στην WCPFC· αυτό δεν καλύπτει αξιολογήσεις του συνόλου των αλιευτικών υδάτων των Φιλιππινών. Οι Φιλιππίνες, θεωρώντας ότι τα αρχιπελαγικά τους ύδατα βρίσκονται εκτός του πεδίου εφαρμογής των μέτρων της WCPFC, παραβαίνουν τα εν λόγω μέτρα.

- (102) Επιπλέον, όπως διαπιστώθηκε κατά την πρώτη αποστολή της Επιτροπής το 2012, υπάρχουν ελάχιστα μόνο μέτρα διατήρησης, και τα περισσότερα εξ αυτών έχουν πολύ περιορισμένα αποτελέσματα. Παραμένει επίσης ασαφής ο ρόλος των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης στη θέσπιση μέτρων διατήρησης στα ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία των δήμων. Υπάρχουν 915 οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης· αυτοί φαίνεται να λειτουργούν ανεξάρτητα από την BFAR, που δεν μπορεί να τους υπαγορεύσει πολιτικές και κανόνες σε θέματα που άπτονται της δικαιοδοσίας τους, ήτοι στα ύδατα των δήμων.
- (103) Η κατάσταση αυτή οδηγεί σε έλλειψη σαφήνειας και διαφάνειας η οποία, επιπλέον της έλλειψης διαφάνειας των νομοθετικών διατάξεων και διαδικασιών των Φιλιππινών όσον αφορά τη νηολόγηση και αδειοδότηση αλιευτικών σκαφών, όπως εξηγείται στις ενότητες 3.1 και 3.2 της παρούσας απόφασης, θίγει και υπονομεύει τη δυνατότητα ουσιαστικής εφαρμογής της αποτελεσματικής διατήρησης και διαχείρισης των αλιευτικών πόρων των Φιλιππινών.
- (104) Οι επιδόσεις των Φιλιππινών όσον αφορά την εφαρμογή των διεθνών πράξεων δεν συνάδουν με τις συστάσεις στο σημείο 10 του ΙΡΟΑ ΙΥΥ που συνιστά στα κράτη, κατά προτεραιότητα, να κυρώσουν, να αποδεχθούν ή να προσχωρήσουν στην UNFSA. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η σύσταση αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία στην περίπτωση των Φιλιππινών, οι οποίες διαθέτουν σημαντικό στόλο αλιευτικών σκαφών που επιδίδονται σε αλιευτικές δραστηριότητες σχετικά με τα άκρως μεταναστευτικά είδη (κυρίως αλιεία τόνου στη ζώνη της ICCAT, της IOTC και της WCPFC).
- (105) Δεδομένης της κατάστασης που εκτίθεται στην παρούσα ενότητα της απόφασης και με βάση όλα τα αντικειμενικά στοιχεία που συνέλεξε η Επιτροπή, καθώς επίσης και το σύνολο των δηλώσεων της ίδιας της χώρας, διαπιστώνεται ότι, δυνάμει του άρθρου 31 παράγραφοι 3 και 6 του κανονισμού ΠΛΑ, οι Φιλιππίνες δεν εκπληρώνουν τα καθήκοντα που υπέχουν δυνάμει του διεθνούς δικαίου σε ό,τι αφορά τους διεθνείς κανόνες, τις κανονιστικές διατάξεις και τα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης.

3.4. Ειδικοί περιορισμοί των αναπτυσσόμενων χωρών

- (106) Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με τον δείκτη ανθρώπινης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών⁽¹⁵⁾, οι Φιλιππίνες κατατάσσονται στις χώρες με μεσαία ανθρώπινη ανάπτυξη (114η ανάμεσα σε 186 χώρες το 2012). Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται και από το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1905/2006 όπου οι Φιλιππίνες κατατάσσονται στην κατηγορία των χωρών και εδαφών χαμηλού μεσαίου εισοδήματος, καθώς και από τα στοιχεία της ΟΟΣΑ/ΕΑΒ της 1ης Ιανουαρίου 2013 που αφορούν το 2012⁽¹⁶⁾.
- (107) Πρέπει να σημειωθεί ότι η κοινοποίηση που υπέβαλαν οι Φιλιππίνες με την ιδιότητα του κράτους σημαίας έγινε δεκτή από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού ΠΛΑ με ισχύ από τις 15 Ιανουαρίου 2010. Οι Φιλιππίνες επιβεβαίωσαν, όπως απαιτείται βάσει του άρθρου 20 παράγραφος 1 του κανονισμού ΠΛΑ, ότι εφαρμόζουν σε εθνικό επίπεδο ρυθμίσεις για την εφαρμογή, τον έλεγχο και την επιβολή των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων και μέτρων διατήρησης και διαχείρισης, με τα οποία πρέπει να συμμορφώνονται τα αλιευτικά σκάφη τους.
- (108) Η Επιτροπή ενημέρωσε τις Φιλιππίνες σχετικά με τις διάφορες ανεπάρκειες που διαπίστωσε κατά τη διάρκεια της πρώτης αποστολής της που πραγματοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 2012. Έπειτα από μερικούς μήνες, κατά τη διάρκεια της δεύτερης αποστολής της τον Ιούνιο του 2012, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η κατάσταση δεν είχε μεταβληθεί. Η Επιτροπή επεδίωξε να συνεργαστεί με τις αρχές των Φιλιππινών, ώστε να ληφθούν μέτρα για τη διόρθωση των ανεπαρκειών που εντοπίστηκαν. Οι Φιλιππίνες δεν έλαβαν επαρκή διορθωτικά μέτρα για να επιτύχουν θετικές εξελίξεις ως προς τη διόρθωση των εν λόγω ανεπαρκειών.
- (109) Επιπλέον, αξίζει να σημειωθεί ότι ήδη το 2011 η Ένωση χρηματοδότησε ειδική δράση τεχνικής βοήθειας στις Φιλιππίνες σχετικά με την καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας⁽¹⁷⁾.
- (110) Επιπλέον, στις 22-26 Ιουλίου 2013 η Επιτροπή, με τη συνδρομή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας, και κατόπιν αιτήματος των αρχών των Φιλιππινών, διοργάνωσε σεμινάριο ανάπτυξης ικανοτήτων στη Μανίλα, το οποίο επικεντρώθηκε στα μέτρα του κράτους λιμένος και την ανάλυση κινδύνων.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε υποσημείωση 8.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε υποσημείωση 10.

⁽¹⁷⁾ Βλέπε υποσημείωση 11.

- (111) Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τους περιορισμούς που αντιμετωπίζουν οι Φιλιππίνες σχετικά με την ανάπτυξη και παρέιχε το κατάλληλο χρονικό περιθώριο ώστε να αναλάβουν δράσεις προκειμένου να αντιμετωπίσουν τη μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει του διεθνούς δικαίου με συνεπή, αποτελεσματικό και μη επιζήμιο τρόπο ήδη από το 2012.
- (112) Δεδομένης της κατάστασης που εκτίθεται στην παρούσα ενότητα της απόφασης και με βάση όλα τα αντικειμενικά στοιχεία που συνέλεξε η Επιτροπή, καθώς επίσης και το σύνολο των δηλώσεων της ίδιας της χώρας, διαπιστώνεται ότι δυνάμει του άρθρου 31 παράγραφος 7 του κανονισμού ΠΛΑ το αναπτυξιακό καθεστώς των Φιλιππινών όσον αφορά τη διαχείριση της αλιείας ενδέχεται να επηρεαστεί αρνητικά από το γενικό αναπτυξιακό επίπεδό τους. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των ανεπαρκειών που διαπιστώθηκαν στις Φιλιππίνες, τη βοήθεια που παρασχέθηκε από την Ένωση και τα μέτρα που ελήφθησαν για τη διόρθωση της κατάστασης, δεν βρέθηκαν αποδεικτικά στοιχεία που να επιβεβαιώνουν την υπόθεση ότι οι Φιλιππίνες αδυνατούν να εκπληρώσουν τα καθήκοντα που υπέχουν δυνάμει του διεθνούς δικαίου λόγω της υστέρησης ανάπτυξης. Το επίπεδο ανάπτυξης των Φιλιππινών δεν μπορεί να δικαιολογήσει ούτε να αιτιολογήσει τις γενικότερες επιδόσεις των Φιλιππινών ως κράτους σημαίας και ως παράκτιου κράτους στον τομέα της αλιείας, καθώς επίσης και την ανεπαρκή δράση τους για την πρόληψη, την αποτροπή και την εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας και τη διασφάλιση αντιστοιχίας αποτελεσματικής παρακολούθησης, ελέγχου και εποπτείας των αλιευτικών δραστηριοτήτων σε ύδατα που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους.
- (113) Δεδομένης της κατάστασης που εκτίθεται στην παρούσα ενότητα της απόφασης και με βάση όλα τα αντικειμενικά στοιχεία που συνέλεξε η Επιτροπή, καθώς επίσης και το σύνολο των δηλώσεων της ίδιας της χώρας, διαπιστώνεται ότι δυνάμει του άρθρου 31 παράγραφος 7 του κανονισμού ΠΛΑ το αναπτυξιακό καθεστώς και οι γενικές επιδόσεις των Φιλιππινών όσον αφορά την αλιεία δεν επηρεάζονται αρνητικά από το αναπτυξιακό επίπεδό τους.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΥ ΜΗ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

- (114) Με βάση τα συμπεράσματα που συνάγονται ανωτέρω σχετικά με το γεγονός ότι οι Φιλιππίνες δεν εκπλήρωσαν τα καθήκοντα που υπέχουν δυνάμει του διεθνούς δικαίου ως κράτος σημαίας, κράτος λιμένος, παράκτιο κράτος ή κράτος αγοράς και δεν έλαβαν μέτρα για την πρόληψη, την αποτροπή και την εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας, στη χώρα αυτή πρέπει να κοινοποιηθεί το ενδεχόμενο να χαρακτηριστεί, σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού ΠΛΑ, ως χώρα που η Επιτροπή θεωρεί μη συνεργαζόμενη στην καταπολέμηση της ΠΛΑ αλιείας.
- (115) Σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 του κανονισμού ΠΛΑ, η Επιτροπή οφείλει να ενημερώσει τις Φιλιππίνες για το ενδεχόμενο να χαρακτηριστούν μη συνεργαζόμενη τρίτη χώρα. Επιπλέον, η Επιτροπή οφείλει να κινήσει όλες τις διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 32 του κανονισμού ΠΛΑ σε σχέση με τις Φιλιππίνες. Για λόγους χρηστής διοίκησης, πρέπει να οριστεί προθεσμία εντός της οποίας η εν λόγω χώρα μπορεί να απαντήσει εγγράφως στην κοινοποίηση και να διορθώσει την κατάσταση.
- (116) Επιπλέον, η κοινοποίηση στις Φιλιππίνες του ενδεχομένου να χαρακτηριστούν χώρα που η Επιτροπή θεωρεί μη συνεργαζόμενη χώρα για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης δεν αποκλείει ούτε συνεπάγεται αυτομάτως την ενδεχόμενη μελλοντική λήψη μέτρων από την Επιτροπή ή το Συμβούλιο για τον χαρακτηρισμό και την κατάρτιση καταλόγου μη συνεργαζόμενων χωρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο μόνο

Κοινοποιείται στη Δημοκρατία των Φιλιππινών το ενδεχόμενο να χαρακτηριστεί ως τρίτη χώρα που η Επιτροπή θεωρεί μη συνεργαζόμενη στην καταπολέμηση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας.

Βρυξέλλες, 10 Ιουνίου 2014.

Για την Επιτροπή

Μαρία ΔΑΜΑΝΑΚΗ

Μέλος της Επιτροπής